

VRIJGEZELLENVOND

een blijspel van

LODE POOLS

JULLIE WILLEN DIT WERK OPVOEREN?

Hoe geraken jullie aan tekstbrochures?

- Jullie vragen schriftelijk een losbladige tekstbrochure bij:
LODE POOLS, Kerkstraat 21, 3560 Lummen.
- Hiermee kopiëren jullie zelf het gewenste aantal exemplaren.

Of elektronisch

Jullie vragen de tekstbrochure aan op het mailadres
vtadigitaal @ gmail.com

TOELATING TOT OPVOERING?

Neem vooraf contact op met:de auteur

en met SABAM, Aarlenstraat 75-77, 1040 Brussel.

PERSONAGES:

JOZEF QUAGHEBUER, een rentenierende nonkel	(72 jaar)
CHRIS CARLIER, een bankbediende	(45 jaar)
MIRJAM QUAGHEBUER, een onderwijzeres	(40 jaar)
ROB EYLENBOS, een elektricien	(45 jaar)
JULIE QUAGHEBUER, een schepen	(40 jaar)
AIME QUAGHEBUER, een advocaat	(40 jaar)
KRISTEL MOONS, een huisvrouw	(35 jaar)
DENNIS VIGNERON, een ambtenaar	(35 jaar)
TINY QUAGHEBUER, een kunstenares	(40 jaar)
FRIEDA, een dienstbode	(50 jaar)
AGNETA LINDQUIST, een Zweedse	(28 jaar)

DECOR:

Een leefkamer van een kasteel.

Links een deur naar de eetzaal, een dressoir, een trap naar de bovenverdieping, en een deur naar de wijnkelder.

De hele achterwand is ingenomen door een glazen constructie (bestaande uit een deur en ramen), die uitgeeft op het terras en het park.

Rechts een deur naar het bureau, een open haard, en een deur naar de hal.

Bij de eetzaal hebben wij een eethoek, en bij de open haard een ruime zithoek.

Ook in de achtergrond bij de terrasdeur is er een zetel.

EERSTE BEDRIJF

(De zware bel van de voordeur. Frieda, een nuchtere, eenvoudige dienstbode komt van de trap. Zij begeeft zich naar de hal. Even later is ze terug met Chris en Mirjam. Chris hangt graag de plezante uit ten koste van anderen. Hij spreekt zonder veel nadenken. Mirjam is een hoogkijkster. Zij spreekt een tikkeltje lijkig.)

FRIEDA- Met wie heb ik de eer?

CHRIS- De heer en mevrouw Carlier-Quaghebuer. Mijnheer verwacht ons, wij hebben een brief van hem ontvangen.

FRIEDA- Mag ik die brief even zien?

(Mirjam haalt de brief uit haar handtas. Zij overhandigt hem aan Frieda.)

MIRJAM- Alsjeblieft.

FRIEDA- (Leest het adres) Chris Carlier en Mirjam Quaghebuer.

CHRIS- Mijn vrouw is de nicht van mijnheer. Kunnen wij hem spreken?

FRIEDA- Op dit ogenblik kan dit onmogelijk.

MIRJAM- Op de uitnodiging staat toch duidelijk, dat wij ons nu moeten aanmelden!

FRIEDA- Mijnheer rust op dit ogenblik, hij komt haast niet meer uit zijn bed.

MIRJAM- (Met een fijn glimlachje om de mond) Dat wisten wij niet.

FRIEDA- Zelfs niet meer om te eten, zelfs dat gebeurt tegenwoordig in bed.

CHRIS- Dan heb jij het hier momenteel niet onder de markt?

FRIEDA- (Nuchter) Ik word ervoor betaald, mijnheer. En daarbij, ik ben blij dat ik nog kan werken. Mijn man is invalide, hij staat op het ziekenfonds. Hij heeft reden tot klagen, ik niet. Ik moet nu terug naar boven. Maak het jullie hier gemakkelijk, doe of jullie hier thuis zijn. En als jullie er zin in hebben, ga dan gerust eens tot op het terras of tot in het park. Mijnheer heeft hiertegen geen enkel bezwaar.

MIRJAM- Moeten wij hier lang wachten?

FRIEDA- Hierop kan ik jullie onmogelijk een antwoord geven. Ik voer enkel de instructies van mijnheer uit.

CHRIS- (Wil de plezante uithangen) Wij hebben onze picknick-
mand niet meegebracht.

FRIEDA- (Rustig) Ik denk niet, dat jullie die gaan nodig heb-
ben, mijnheer.

(Rustig begeeft Frieda zich naar boven.)

CHRIS- Die gaat haar mond niet gauw voorbijpraten.

MIRJAM- En onbeleefd! (Bootst haar na) "Mag ik die brief eens
zien?"

CHRIS- Je kan haar moeilijk verwijten, dat zij haar werk goed
wil doen. Zij kan hier niet om het even wie zomaar bin-
nenlaten!

MIRJAM- Zien wij er soms uit als bedriegers? Jij moet mij niet
zo tegenspreken, Chris! En zeker niet op een ander!

CHRIS- Ik mag toch mijn mening zeggen?

MIRJAM- Alleen als jij gelijk hebt!

CHRIS- Het probleem is, dat ik bij jou zelden gelijk heb!

MIRJAM- Als je dat maar weet!

CHRIS- In ieder geval weten wij al, dat nonkel Jozef het niet
lang meer gaat trekken!

MIRJAM- Hoezo?

CHRIS- Hij komt niet meer uit zijn bed!

MIRJAM- Dat wil niets zeggen!

CHRIS- Denk jij misschien, dat hij te lui is om nog op te
staan?

MIRJAM- (Wat beledigd) Zeg eens, nonkel Jozef is familie van
mij!

CHRIS- ... Wij mogen het ons gemakkelijk maken.

MIRJAM- Wij gaan eerst eens/rondkijken naar onze toekomstige ei-
gendom.

CHRIS- Binnenkort hebben wij hiervoor nog alle tijd. Jij bent
er toch zeker van, dat de eigenaar hier jouw nonkel is?

MIRJAM- Denk jij misschien, dat ik mijn familie niet ken?

CHRIS- Ze hadden ons hier wel iets te drinken mogen aanbieden!

MIRJAM- Al was het maar een kopje koffie!

CHRIS- Volgens mij hebben ze hier een fantastische wijnkelder.

- MIRJAM- Als wij die mee-erven, wat doen wij dan thuis met de onze?
- CHRIS- Goede wijn raken wij altijd kwijt. Misschien kunnen wij hem meebrengen naar hier.
- MIRJAM- Hiermee zullen wij toch maar wachten, tot nonkel Jozef dood is.
- CHRIS- Waarom heb jij mij nooit eerder over die nonkel van je verteld?
- MIRJAM- Ik was hem helemaal uit het oog verloren. Hij was de broer van mijn vader. Op zijn zestiende liep hij weg van huis. Als scheepsjongen voer hij af naar Canada. Nooit hebben wij nog iets van hem vernomen.
- CHRIS- Blijkbaar heeft hij het daar niet zo slecht gedaan.
- MIRJAM- (Wat aanstellerig) Hij is familie van mij!
- CHRIS- Is hij daar nooit ~~ge~~trouwd?
- MIRJAM- Waarschijnlijk niet! Anders was hij nu niet teruggekeerd. En als hij getrouwd is en nadien zonder vrouw geraakt, kan dit nog altijd geen kwaad.
- CHRIS- Tenzij er kinderen zijn!
- MIRJAM- Dan had hij die meegebracht.
- CHRIS- Intussen zijn die allang getrouwd.
- MIRJAM- Waarom heeft hij ons nu dan uitgenodigd? Neen, neen, hij heeft iets heel belangrijks met ons te bespreken!
- CHRIS- Voor wij nonkel Jozef te zien krijgen, moeten wij proberen die huishoudster eens uit te horen. Ongetwijfeld weet zij meer over onze uitnodiging.
- MIRJAM- Daarom doet zij haar mond nog niet open! (Ongerust) Zij zal toch niets te maken hebben met nonkel Jozef?
- CHRIS- En haar invalide man dan?
- MIRJAM- Die heeft zij misschien vlug bedacht, als afleidingsmanoeuvre!
- CHRIS- (Ongelovig) Zij zijn vrouw of zijn minnares? Wie valt er nu op zo iemand?
- MIRJAM- Liefde is blind!
- CHRIS- (Ongelovig) Toch niet zo blind!
- MIRJAM- En bovendien is zij een stuk jonger dan hij!
- CHRIS- Jij ziet toch ook, dat het beste eraf is!... als er

ooit iets aan is geweest!

MIRJAM- Om aan geld te geraken, zijn voor sommigen alle midde-
len goed! Geld heeft al menige rok doen zakken!

CHRIS- Nonkel Jozef is veel kieskeuriger!

MIRJAM- (Opgewonden) ... Indrukwekkend, dit kasteel! Zo gauw
het definitief van mij is, laat ik de waarde ervan
schatten!

CHRIS- (Ironisch) Dat zullen die van de belastingen wel doen!

MIRJAM- Met de kunstschaten erbij, moet dit in de honderden
miljoenen lopen!

CHRIS- Had ik op mijn zestiende geweten wat ik nu weet, dan
was ik scheepsjongen geworden!

MIRJAM- Jij hebt ooit één keer gevaren op de Westerschelde in
Terneuzen, en toen was je al zeeziek.

CHRIS- (Wat geambeteerd) Dat was van die hete zon!

MIRJAM- Van de trappist van Westmalle! De vissen die achter de
boot aanzwommen, waren zo zat als een snep!

CHRIS- 't Is al goed! Moet die kwezel ons hier bezig horen?

MIRJAM- (Bij de trap kijkt zij naar boven.) Daar zou ik eens
een kijkje willen gaan nemen!

CHRIS- (Geamuseerd) Jij wil eens gaan zien, hoelang hij het
nog volhoudt?

MIRJAM- En wat die kwezel daar allemaal aan het bekokstoven is.
Haar vertrouw ik voor geen haar! Ongetwijfelt probeert
zij in zijn testament te geraken!

CHRIS- (Wat ironisch) Tussen de roerende goederen?

MIRJAM- Zo gauw dit allemaal van ons is, vliegt zij hier buiten!

CHRIS- (Geamuseerd) Zij misstaat anders niet tussen de anti-
quiteiten!

MIRJAM- Zorg maar, dat zij je niet hoort! Dat soort geneert
zich nergens voor, zelfs niet om ons achter hoek of
kant te staan afluisteren.

CHRIS- (Bij het terras) Het ziet er hier echt indrukwekkend
uit. Zie eens wat een schitterend park!

MIRJAM- Jij mag mijn familie niet onderschatten.

CHRIS- Blijkbaar ben ik met de verkeerde tak getrouwd.

MIRJAM- Als onze dochters nog klein waren, hadden zij nu ruimte

genoeg om te spelen.

CHRIS- (Ironisch) Voor hun spelletjes van nu hebben zij niet veel plaats meer nodig!

MIRJAM- Hoe was jij, toen jij twintig was?

CHRIS- Wij waren toen al volwassen, maar zij...!

MIRJAM- Zij kunnen het ook niet helpen, dat er tegenwoordig geen werk meer is.

CHRIS- (Wat opgewonden) Om werk te vinden, moet je er eerst gaan zoeken! Maar daarvoor zijn zij te lui!

MIRJAM- Zij hebben zich toch al een vrijer gezocht!

CHRIS- (Opgewonden) Ja! En wat voor één! Die van onze Lieve ruikt naar brillantane en aftershave, en die van onze Relinde naar mottenballen en olijfolie!

MIRJAM- Wat kan je anders verwachten van Spanjaarden?

CHRIS- (Opgewonden) Dat die twee stierenvechters hun siësta elders gaan houden! Niet in het bed van mijn dochters!

MIRJAM- Tegenwoordig is dat toch normaal.

CHRIS- (Verontwaardigd) Ben jij hun moeder?

MIRJAM- Daarvan ben ik zeker! (Geamuseerd) Of jij wel hun vader bent, is een andere vraag.

CHRIS- Ik kan er niet om lachen!

MIRJAM- Jij wordt oud!

CHRIS- Ja, ik kan niet meer volgen!

MIRJAM- Dat heb jij nooit gekund. Zonder mij zat jij nog altijd in je puberteit.

CHRIS- Dat zal wel!

MIRJAM- Dan was jij nog altijd aan het zoeken, hoe je een beha los krijgt!

(Chris is blijkbaar wat op de tenen getrapt.)

MIRJAM- Kom, wij gaan buiten eens een kijkje nemen.

CHRIS- En als nonkel Jozef ons dan roept?

MIRJAM- Die slaapt nog. Zijn huishoudster heeft ons toch zelf gezegd, dat wij hier vrij mochten rondwandelen. Wij gaan ons toekomstig domein eens bezichtigen. (Geamuseerd) Wij moeten toch weten wat wij gaan antwoorden, als de notaris ons vraagt of wij de erfenis aanvaarden.

CHRIS- Had ik het vooraf geweten, ik had mij rijlaarzen en een floeren broek aangeschaft!

(Benieuwd gaan CHris en Mirjam via het terras het park in. Meteen komt Frieda van de trap.)

FRIEDA- Iemand een kopjekoffie?... Zij zijn er niet meer. Die hebben hier vlug hun weg gevonden!

(De zware bel van de voordeur. Meteen begeeft Frieda zich naar de hal. Zij komt terug met Rob en Julie. Rob is nogal dom en ongegeneerd. Julie is ook niet van de slimsten, maar heeft toch iets meer manieren. Vooral Rob geeft zijn ogen goed de kost.)

ROB- Verdomme, dat ziet er hier chic uit!

FRIEDA- Met wie heb ik de eer?

ROB- Rob Eylenbos, elektriciteitswerken! Nieuwbouw, verbouwingen en alle herstellingen!

JULIE- Julie Quaghebuer, zijn vrouw.

FRIEDA- Jullie hebben een brief ontvangen van mijnheer?

ROB- Ja! Voor alle zekerheid heb ik hem meegebracht!

(Rob haalt de brief uit zijn binnenzak. Hij moet hem wat gladstrijken.)

ROB- Hij heeft de hele tijd in mijn binnenzak gezeten.

FRIEDA- Mevrouw is dus een Quaghebuer?

JULIE- Ja, de dochter van nonkel Jozef zijn broer.

ROB- (Lomp) En wie ben jij?

FRIEDA- Frieda Renard, de dienstbode.

ROB- Toch geen familie van nonkel Jozef?

FRIEDA- Helemaal niet.

ROB- (Onbedacht) Dat valt dan mee!

FRIEDA- Jij bedoelt?

ROB- Niks, niks! Ik zei dat zomaar! Nonkel zit waarschijnlijk op ons te wachten?

FRIEDA- Hij ligt in bed.

JULIE- Oei, oei! Wij wisten niet, dat het zo erg met hem was gesteld.

ROB- (Dom) Anders waren wij al veel eerder hier geweest!

Dan zullen wij hem maar eens direct een goedendag gaan zeggen, voor het te laat is.

FRIEDA- Voorlopig wenst mijnheer niemand te ontvangen.

ROB- In onze brief staat toch, dat wij ons nu moeten aanmelden.

FRIEDA- Als het ogenblik daar is, laat mijnheer jullie wel roepen.

ROB- (Dom) "Als het ogenblik daar is!" wat bedoel jij hiermee?

FRIEDA- Niets speciaals.

JULIE- (Wat aanstellerig) Om naar hier te kunnen komen, heb ik een zitting van het schepencollege moeten afzeggen. Ik ben schepen van land- en tuinbouw, ruimtelijke ordening, groenvoorziening, parken, plantsoenen en begraafplaatsen.

ROB- (Geamuseerd) Dat laatste kan misschien nog van pas komen!

FRIEDA- Ik begrijp niet, wat je bedoelt.

(Rob krijgt vlug een elleboogstootje van Julie.)

ROB- (Geamuseerd) Of onze Julie nu aanwezig is op die vergadering of niet, ervoor betaald wordt zij toch. Ja, die politiekers zorgen wel voor hun eigen zakken.

JULIE- (Geamuseerd) Hoe zou je zelf zijn?

ROB- (Tot Frieda) Hoe groot is dit goed eigenlijk, park en al inbegrepen?

FRIEDA- Daarvan heb ik geen flauw idee.

ROB- Ongeveer? Het steekt op geen tien hectaren!

FRIEDA- Het interesseert mij helemaal niet.

ROB- (Geamuseerd) Ons nu wel!

FRIEDA- Jij vraagt het best eens aan mijnheer zelf.

JULIE- Hoe oud is nonkel Jozef precies?

FRIEDA- Onlangs is hij 72 geworden.

ROB- Eigenlijk is dat nog jong, om al niet meer uit zijn bed te komen. Heeft hij nog andere eigendommen, behalve dit?

FRIEDA- Ook dat vraag je hem best zelf. Ik moet nu terug naar boven.

- ROB- Kunnen wij echt niet meegaan? Dan heeft nonkel ons ten minste eens gezien.
- FRIEDA- Maak het jullie maar gemakkelijk, en doe gerust of jullie hier thuis zijn.
- ROB- Jij laat ons hier zomaar alleen zitten?
- FRIEDA- Jullie mogen hier overal een kijkje nemen.
- (Rustig gaat Frieda naar boven.)
- JULIE- Dat nonkel Jozef niet meer uit zijn bed komt, is geen goed teken.
- ROB- (Geamuseerd) Voor hem misschien niet, maar wel voor ons!
- JULIE- Jij moet dit niet zo luidop zeggen!
- ROB- (Geamuseerd) Zo goed zijn zijn oren niet meer!
- JULIE- Je weet maar nooit!... Ik zou nonkel eens willen zien.
- ROB- Ineens ben jij zo geïnteresseerd in iemand, die jij nooit eerder hebt gezien.
- JULIE- Wij moeten hem toch een beetje kennen, voor hij doodgaat.
- ROB- Ja, en hem eens proberen te polsen over zijn testament!
- JULIE- (Meteen ongerust) Neen, Rob!
- ROB- Wij moeten toch weten, waar het ligt!
- JULIE- Zo gauw dit hier allemaal van ons is, hou jij maar op met werken. Dan heb jij hier meer dan je bezigheid.
- ROB- Jij denkt toch niet, dat ik dan nog blijf gleuven kappen in stenen muren om elektriciteitsleidingen te leggen? Hier en daar nog wat peperdure huishoudapparaten leveren, als de koper ze zelf wil aansluiten! Maar voor de rest...
- JULIE- Zelf blijf ik in ieder geval nog wat in de gemeenteraad.
- ROB- (Geamuseerd) Om je zetel warm te houden voor onze dochter?
- JULIE- Onze Annemie is pas 21, zij moet eerst nog wat leren werken.
- ROB- Jij hebt haar toch aan een plaatske geholpen op het gemeentehuis. Of werken ze daar niet?
- JULIE- En zij moet zich nog inwerken in de vrouwenbeweging, de

vakbond en het carnavalcomité. Daar zijn stemmen te rapen bij de verkiezingen.

ROB- Ja, want met haar verstand of haar diploma kan ze in de politiek niks gaan doen!

JULIE- Blijven wij thuis wonen, of verhuizen wij naar hier?

ROB- Als je hier een kasteel hebt staan, blijf je toch niet wonen in een winkeltje met als uithangbord: "Koop hier bij Rob, 't is nooit een flop!"

JULIE- Aan een kasteel is er wel veel onderhoud.

ROB- Als ik niet meer ga werken, is dit toch geen probleem! Al mijn leven ben ik niet te lui geweest, om mijn handen te gebruiken.

JULIE- (Ietwat verwijtend) Soms gebruikte jij ze wat te veel!

ROB- Dat is voorbij, Julie. Ik ben nu tot de jaren van verstand gekomen. Ten andere, ik heb jou!

JULIE- Toen had jij mij ook al!

ROB- (Geamuseerd) Je moet dat begrijpen. Als elektricien kom je zowat overal. Meestal bij vrouwen, die alleen thuis zijn. Je bent daar volop aan het werk, en dan komt die vrouw vlak boven je hangen, om te zien wat je bezig bent. Er hangt je gedurig aan een en ander in de weg. Het is dan toch normaal, dat je je schroevendraaier al eens even neerlegt.

JULIE- Jij hebt toen meer neergelegd, dan alleen maar je schroevendraaier!

ROB- Dat is lang geleden! Wij zwijgen erover! Jij hebt ten andere nooit over mij te klagen gehad. Ook bij jou heb ik geregeld mijn schroevendraaier even neergelegd.

JULIE- Zou nonkel Jozef zo maar een landgoed bezitten?

ROB- Dat heb ik die mamzel daarjuist ook al gevraagd. Daarop wou zij niet antwoorden. Ongetwijfeld heeft hij niet al zijn geld opgekocht. Gegarandeerd heeft hij nog een hoop waardepapieren en liggend geld... (Plots) Zeg eens, heb jij zo maar één nonkel?

JULIE- (Geamuseerd) Als ik zijn enige erfgename ben, is dit toch voldoende.

ROB- Als er nog erfgenamen waren, zaten die hier nu ook vol ongeduld.

JULIE- (Wat aanstellerig) Kasteelheer en kasteelvrouw, daar moeten wij nog aan wennen!

ROB- (Geamuseerd) Ik zal mijn beste plastron moeten aandoen!

- JULIE- (Geamuseerd) Koop je maar een mooie, zijden foulard!
- ROB- (Geamuseerd) Als onze koning er nog eens aan denkt adellijke titels uit te delen, gaan wij er zeker bij zijn! Baron en barones Eylenbos-Quaghebuer! Onze kennissen gaan nogal eens verschieten!... En nu gaan wij eens een kijkje nemen in onze andere salons!
- JULIE- Neen, Rob!
- ROB- Dat mochten wij toch van de huishoudster!
- JULIE- Meende zij dat echt?
- ROB- Dan had zij haar mond maar moeten houden! (Richting eetzaal) Wij beginnen hier!
- JULIE- (Ongerust) Neen, Rob!
- ROB- Bangerik! Als jij zelf niet mee durft, hou jij maar een oogje in het zeil bij de trap. Jij verwittigt mij maar, als er iemand op komst is!
- JULIE- Wees toch voorzichtig! Zorg dat die erfenis ons niet ontglipt!
- ROB- Jij denkt toch niet, dat ze ons die nog durven afpakken?
- (Nogal zenuwachtig neemt Julie plaats bij de trap. Rob probeert de deur van de eetzaal.)
- ROB- Ze is op slot, verdomme!
- JULIE- Zie je nu, dat wij daar niet binnen mogen?
- (Rob kijkt door het sleutelgat.)
- ROB- Het is precies wat verstoopt.
- (Rob blaast in het sleutelgat. Blijkbaar komt er heel wat stof uit. Rob moet ervan niezen. Dan kijkt hij weer door het sleutelgat.)
- ROB- Daarbinnen staat er precies een glazen kast, met allemaal tinnen potten en teljoren.
- (Nogmaals probeert hij de deur te openen.)
- ROB- Niet open te krijgen! Dan staat hierbinnen waarschijnlijk de brandkast.
- (Rob begeeft zich naar de deur van het bureau. Ook deze probeert hij te openen.)
- ROB- Ook al op slot, verdomme! Waarschijnlijk heeft hij twee brandkasten!

(Ook hier kijkt Rob door het sleutelgat.)

ROB- 't Is precies donker daarbinnen.

(Rob blaast door het sleutelgat. Hier vliegt het stof hem in het gezicht.)

ROB- Bah! Wat een smeerlapperij!

(Rob begeeft zich richting wijnkelder.)

ROB- Nu blijft er nog alleen die deur. (Ironisch) Wij mogen overal een kijkje gaan nemen, maar eerst doen ze alle deuren op slot!

(Hij probeert de deur van de kelder.)

ROB- Hé! Deze is open!

(Meteen doet hij het licht aan.)

ROB- Waarschijnlijk de wijnkelder!

JULIE- Blijf daar weg, Rob!

ROB- En de reden? Hij is toch al zo goed als van ons!

JULIE- In zo'n ouderwetse, donkere kelder weet je maar nooit! Misschien is er wel een put!

ROB- (Geamuseerd) Als ik erin val, hoor je dat wel! (Geamuseerd) Ik denk niet, dat ik nuchter terug boven ga komen!

JULIE- Wees voorzichtig!

(Rob daalt de trap af. Even gaat Julie hem nakijken.)

JULIE- (Wordt ongerust) Zie jij iets?... Rob?... Rob, hoor jij mij?

(De zware bel van de voordeur.)

JULIE- (In paniek) Rob? De bel! Er is nog volk op komt! Rob?

(In paniek verdwijnt Julie in de wijnkelder. Frieda daalt van de trap, zij begeeft zich naar de hal. Even later is zij terug met Dennis en Tiny. Dennis is een wat kleurloze figuur, Tiny valt des te meer op.)

FRIEDA- Met wie heb ik de eer?

(Meteen overhandigt Tiny haar de brief.)

FRIEDA- (Leest) "Martin en Tiny Swinnen-Quaghebuer."

TINY- Dat klopt!

- DENNIS- (Vriendelijk) De naam van mevrouw zegt je waarschijnlijk wel iets?
- FRIEDA- Niets, mijnheer.
- DENNIS- En haar gezicht?
- FRIEDA- Mevrouw is mooi geschminkt, maar voor de rest...
- DENNIS- Zij is toch de bekende kunstschilderes Tiny Quaghebuer!
- FRIEDA- Ah, daarvan is zij zo schoon geverfd!
- DENNIS- Vorige maand nog heeft zij geëxposeerd in Galerie Albert II.
- FRIEDA- Ik heb geen tijd, om naar schilderijen te gaan kijken.
- TINY- En waarschijnlijk ook geen geld, om er te kopen?
- FRIEDA- (Niet kwaad bedoeld) Ik weet mijn geld wel nuttiger te besteden.
- TINY- - ... Hier hangt ook een en ander!
- FRIEDA- Heel het kasteel hangt zo vol, mevrouw!
- TINY- Hier kijk jij toch naar de schilderijen?
- FRIEDA- Alleen maar om te zien, of er stof op hangt, mevrouw.
- TINY- Wil jij nonkel Jozef gaan melden, dat wij zijn aangekomen?
- FRIEDA- Op dit ogenblik wenst hij niet te worden gestoord.
- TINY- Hij is toch al klaar met zijn middagdutje?
- FRIEDA- Mijnheer komt haast niet meer uit zijn bed.
- TINY- Is het zo erg met hem gesteld?
- FRIEDA- (Dubbelzinnig) Mijnheer heeft het serieus te pakken, mevrouw!
- TINY- Wanneer denkt hij ons te kunnen ontvangen?
- FRIEDA- Dat moeten wij afwachten. De ene dag recupereert hij al wat vlugger dan de andere. Intussen kunnen jullie misschien rustig wat schilderijen bezichtigen. Dan is er toch iemand die ze bezielt. In zal de deuren hier openen, dan kunnen jullie wat rondwandelen. Mag ik even passen, mijnheer...? Hoe is de naam ook alweer?
- DENNIS- (Verstrooid) Dennis Vigneron.
- FRIEDA- (Wat verwonderd) Dennis?... Ik dacht... Martin of zo iets!

(Met een van haar sleutels ontsluit Frieda de eetkamerdeur.)

FRIEDA- Jullie doen maar, of jullie hier thuis zijn. Ik moet terug naar boven.

DENNIS- Wij redden het hier wel.

TINY- Als het niet te lang duurt!

FRIEDA- Tot straks dan, mijnheer en mevrouw... (Tot Dennis, duidelijk met bijbedoelingen) Hoe was de naam ook alweer?

DENNIS- ... (Verbluft) Eh...

TINY- (Dennis wat vermanend) Mijnheer is wat verstrooid vandaag.

FRIEDA- (Wat geamuseerd) Dat moet wel!

(Met wat binnenpret begeeft Frieda zich naar boven.)

DENNIS- Zou zij iets hebben gemerkt?

TINY- Dat kan moeilijk anders,... als jij je je eigen naam niet meer herinnert.

DENNIS- Toen ik verstrooid mijn echte naam had genoemd, kon ik nog moeilijk terugkrabbelen.

TINY- (Ietwat ironisch) Zorg maar, dat jij je tegenover nonkel Jozef niet vergist!

DENNIS- Waarom moet ik hier ook doorgaan voor jouw man?

TINY- Omdat ik hier een goede indruk wil maken! Zo'n oude, ziekelijke kwezelaar is natuurlijk erg puriteins. Als hij verneemt dat ik al jaren mijn man niet meer zie en er een minnaar op nahoud, bedenkt hij zich misschien in zijn testament. Voor mij is dit een regelrechte ramp. Hij moet de indruk krijgen, dat wij een gelukkig getrouwd koppel zijn zonder problemen.

DENNIS- Een modelechtepaar?

TINY- Precies!... Of jij nu mijn man bent of mijn minnaar, welk verschil maakt dat uit?

DENNIS- (Ietwat ironisch) Weinig!... Stel eens, dat dit hier allemaal van jou wordt...

TINY- (Onderbreekt) Dit wordt allemaal van mij!

DENNIS- Dan zit jij er warmpjes in! Ga jij mij dan nog wel bezien?

TINY- (PLagerig) Dat moeten wij nog afwachten! Ik ga dan

natuurlijk een hele hoop aanbidders krijgen.

DENNIS- (Geamuseerd) Mannen die nog jonger en knapper zijn dan ik.

TINY- Dat is helemaal geen probleem!

DENNIS- Dan zal ik maar stilaan beginnen uit te kijken naar iemand anders?

TINY- Wat ik van een man verwacht is, dat hij bij mij blijft, goed naar mij luistert, en zoveel mogelijk zijn mond dichthoudt. En dat hij mij in bed met rust laat natuurlijk! Jij voldoet aan al die voorwaarden. Als dit hier allemaal van mij is, mag jij bij mij komen inwonen.

DENNIS- Als ik weggaak bij mijn vrouw!

TINY- Wij beginnen onze rondgang in de eetzaal. Mag ik even passeren, mijnheer...? Hoe was het ook alweer?

(Tiny en Dennis verdwijnen in de eetzaal. Meteen komt Julie kuchend en proestend uit de wijnkelder. Erg geïrriteerd schudt zij het stof en de spinnenwebben van haar kleren. Met wat gedempte stem roept zij in de deuropening van de wijnkelder.)

JULIE- Rob?... Rob?... Zie mij hier eens staan! En dan ben ik nog op de trap gebleven! Zo kan ik toch niet bij nonkel Jozef verschijnen! En hoe gaat Rob er uitzien?... Rob?

(Julie probeert nog altijd haar kleren proper te krijgen.)

JULIE- Ik vraag aan die huishoudster, of ik ergens wat toilet kan maken.

(De zware bel van de voordeur.)

JULIE- Wat is dit hier voor een gekkenhuis?

(Julie hoort iemand naderen. Vlug haast zij zich weer de kelder in. Frieda komt van de trap, zij begeeft zich naar de hal.)

FRIEDA- (Geamuseerd) Ondanks het vele bezoek, lijkt het hier toch vrij rustig.

(Even later is FRIEDA terug, gevolgd door Aimé en Kristel. Aimé is een bazige gierigaard, Kristel een schuchter en onderdanig vrouwtje.)

FRIEDA- Kom erin!

AIME- (Stelt zich voor) Aimé Quaghebuer, advocaat!

FRIEDA- (Op Kristel duidend) En dat is...?

(Kristel wil antwoorden, maar Aimé geeft haar niet eens de kans.)

AIME- (Pretentieus) Mijn vrouw uiteraard! Met wie zou ik hier anders aankomen? Ik zou de heer Jozef Quaghebuer willen spreken.

FRIEDA- Mag ik even jullie uitnodiging?

AIME- (Verontwaardigd) Vertrouw jij mij niet?

FRIEDA- Instructies van mijnheer Quaghebuer.

(Ontstemd diept Aimé een brief uit zijn aktetas.)

AIME- Alsjeblieft!

FRIEDA- Dank je. (Leest de envelop) Aimé en Kristel Quaghebuer-Moons. Klopt dat?

AIME- Natuurlijk klopt dat!

FRIEDA- Jullie mogen hier plaatsnemen.

AIME- (Verrast) Is mijnheer nog verhinderd?

FRIEDA- Mijnheer ontvangt, zodra hij kan.

AIME- (Bezielt zijn horloge) Wij zijn op het afgesproken uur!

FRIEDA- Mag ik jullie wat begrip vragen voor een bejaard man? (Wat plagerig) Je weet maar nooit, waarvoor het goed is... Maak het jullie gemakkelijk, terwijl ik weer aan het werk ga.

AIME- Jij vertelt mijnheer toch, dat wij hier zijn?

FRIEDA- Mijnheer ligt nog in bed, hem ga ik nu niet storen. Zo gauw hij mij roept, ga ik naar hem toe.

(Geamuseerd begeeft Frieda zich naar boven.)

AIME- Heb jij gezien, hoe onbeschoft zo'n dienstmeid je ontvangt?... Kan jij niet antwoorden?

KRISTEL- (Erg onwennig) Jij had mij gevraagd, hier mijn mond niet open te doen.

AIME- Als het over die erfenis gaat! Wel als "ik" je iets vraag!

KRISTEL- (Verlegen) Sorry!

AIME- "Sorry," dat is het enige, wat jij weet! Ik vraag mij nog altijd af, waarom ik jou moest meebrengen voor die erfenis. Wij zijn toch getrouwd met scheiding van goederen!

KRISTEL- Misschien weet nonkel dit niet. Naar het schijnt, komt dit maar heel zelden voor.

AIME- Omdat de doorsnee burger de draagwijdte van onze wetten niet kent! Zou jij willen, dat ik ooit moet opdraaien voor jouw stommiteiten?

KRISTEL- Ik hoop, dat ik er nooit bega.

AIME- Is dit een antwoord op mijn vraag?

KRISTEL- Sorry!

AIME- Als jij ooit verplicht wordt nonkel Jozef te antwoorden, geef hem dan in alles gelijk. Vertel hem niet, dat wij van plan zijn dit kasteel te verkopen zodra het van ons is. Zo'n ouwe zak is nogal sentimenteel en conservatief van aard. Hij zou zich in laatste instantie nog kunnen bedenken, en de erfenis aan iemand anders schenken.

KRISTEL- Ik hou mijn mond.

AIME- In jouw geval is dit het verstandigst. Onze drie zonen gaan het later gemakkelijker hebben, dan wij vroeger.

KRISTEL- Ga jij deze erfenis onmiddellijk op hun naam laten zetten?

AIME- Bemoei je er niet mee!

KRISTEL- Sorry!

AIME- En ga daar op de sofa zitten, terwijl ik hier wat rondkijk!

(Gehoorzaam gaat Kristel op de sofa zitten.)

AIME- Ik moet dringend een inventaris opstellen. Anders merken wij niet, wat er hier verdwijnt.

KRISTEL- Nonkel Jozef kan toch niets meer meenemen.

AIME- Hij niet!

KRISTEL- En vrouw of kinderen heeft hij niet, volgens de informatie die jij hebt ingewonnen.

AIME- Er loopt hier een dienstmeid rond, en ongetwijfeld nog ander personeel. Die hebben allemaal familie! Wie weet, wat voor soort dit is! Op het ogenblik dat nonkel de geest geeft, laten wij hier meteen alles verzegelen.

KRISTEL- Toch niet onmiddellijk!

AIME- Onmiddellijk nadat wij alles hebben weggebracht, wat niet uitdrukkelijk in het testament staat vermeld.

KRISTEL- Mag dat wel?

AIME- (Wat opgewonden) Ik ben niet van plan, meer succes-
sie- en registratierechten te betalen dan nodig is! Heb
jij al eens nagedacht, wat mij dit nu al gaat kosten?
Erven van een familielid in de derde graad!

KRISTEL- Volgens de informatie is nonkel Jozef pas 72. Hij kan
nog jaren meegaan.

AIME- (Ongelovig) Iemand die op dit ogenblik van de dag in
bed ligt? Hij mankeert iets heel ergs! Maar wat? Alleen
zijn huisdokter kan ons hierover iets vertellen. Maar
wie is zijn huisdokter? Probeer jij dat eens stilletjes
te achterhalen?

KRISTEL- (Bang) Ik?

AIME- Waarom ben jij anders meegekomen? Jij kan toch eens met
die dienstmeid praten... zo onopvallend mogelijk. Ach-
teraf neem ik die huisdokter wel voor mijn rekening.

KRISTEL- Ik durf dat niet goed.

AIME- Wil jij weten wanneer wij aan het erven zijn, ja of
neen?

(Luid genies vanuit de kelder. Kristel schrikt heel
erg en gilt.)

KRISTEL- (Beschaamd, tot Aimé) Sorry!

(Opnieuw luid genies vanuit de wijnkelder.)

KRISTEL- (Bang) Het komt precies van achter die deur!

(Voorzichtig begeeft Aimé zich richting wijnkelder-
deur.)

KRISTEL- Voorzichtig, Aimé!

AIME- Als toekomstig eigenaar van dit kasteel moet ik weten,
wat er hier gebeurt.

(Voorzichtig opent Aimé de wijnkelderdeur. Luid genies
van Julie, die meteen te voorschijn komt.)

AIME- Wat doe jij daar?

JULIE- ... Ik was verloren gelopen.

AIME- Wie ben jij?

JULIE- Julie Quaghebuer.

AIME- (Schrikt) Toch geen dochter van Jozef Quaghebuer?

JULIE- (Schrikt nu ook) Heeft die een dochter?

AIME- Niet bij mijn weten.

- JULIE- Gelukkig!
- AIME- (Ongerust) Ben jij familie van Jozef Quaghebuer?
- JULIE- Zijn nicht, de enige dochter van zijn broer Gerard.
- AIME- Wat kom jij hier doen?
- JULIE- Mag ik eerst vernemen, wie jij bent?
- AIME- Advocaat Aimé Quaghebuer, de enige zoon van Hervé Quaghebuer, de oudste broer van nonkel Jozef.
- JULIE- Ik heb een uitnodiging ontvangen van nonkel Jozef.
- AIME- (Schrikt) Jij ook?
- JULIE- Jij ook? Dan zijn wij met twee... En wie is dat daar? Nog iemand met een uitnodiging?
- AIME- Dat is mijn vrouw. Zij telt niet mee!
- JULIE- Gelukkig!
- AIME- (Achterdochtig) Wat deed jij daar?
- JULIE- Ik zat hier te wachten op nonkel Jozef. Plots ging de bel. Ik wou mij zo bescheiden mogelijk terugtrekken, en belandde in die kelder.
- AIME- (Achterdochtig) Jij hebt daar toch niets meegenomen?
- JULIE- Ik zat daar alleen maar te wachten.
- AIME- Net als wij.
- JULIE- Ik zie er lief uit! Ik moet mij dringend wat verfrissen.
- (Julie schudt weer het stof van haar kleren.)
- KRISTEL- Zal ik je een handje helpen?
- AIME- (Verontwaardigd) Ga jij je vuil maken, net voor wij door nonkel Jozef worden ontvangen?
- KRISTEL- Ik ben heel voorzichtig.
- AIME- Jij houdt je proper! Niemand had daar iets verloren in die kelder!
- (Erg gegeneerd trekt Kristel zich terug.)
- AIME- Wij kunnen die kelderdeur best afsluiten, voor jij daar opnieuw verloren loopt.
- (Aimé wil meteen de daad bij het woord voegen.)

JULIE- (Vlug) Wacht nog even!

AIME- (Achterdochtig) Waarom?

JULIE- ... Zomaar.

AIME- Scheelt er iets?

JULIE- ... Neen.

AIME- Wel dan?

(Aimé sluit de deur af.)

AIME- Zo zijn wij van alle ~~v~~eiligheid verlost!

(Chris en Marjan komen uit het park. Iedereen kijkt verbaasd.)

AIME- Bezoekers?

CHRIS- Ja.

AIME- (Ongerust) Toch weer geen Quaghebueren?

MIRJAM- Mirjam Quaghebuer.

AIME- Een dochter van Maurice?

MIRJAM- De enige dochter van Michel.

AIME- (Erg ongerust) Jij hebt ook een uitnodiging ontvangen?

MIRJAM- (Wat geschrokken) Jullie ook?

AIME- Ja! Aimé, de zoon van Hervé Quaghebuer.

JULIE- Julie, de dochter van Gerard Quaghebuer.

MIRJAM- (Tot Kristel) En jij?

KRISTEL- (Erg onwennig) Ik tel niet mee.

AIME- (Erg ongerust) Jullie komen ook in verband met...

JULIE- ... de erfenis?

MIRJAM- Ja.

AIME- Dan zijn wij met zijn drieën.

JULIE- De koek wordt altijd maar kleiner.

(Tiny en Dennis komen uit de eetzaal.)

CHRIS- (Ironisch) En kleiner!

- AIME- Ook Quaghebueren?
- TINY- Ja.
- AIME- Een dochter van Maurice?
- TINY- Zijn enig kind.
- AIME- Dan zijn wij nu voltallig.
- TINY- Jij bedoelt?
- AIME- Nonkel Jozef had vier broers, die intussen allemaal zijn gestorven. Nu blijkt, dat ze elk één kind hadden. Nonkel heeft dus vier familieleden in de derde graad. Blijkbaar heeft hij ze hier nu alle vier tegelijk uitgenodigd.
- JULIE- Voor zijn erfenis!
- AIME- Laten wij hopen!
- CHRIS- (Wat ironisch) Nog een geluk, dat de broers van nonkel Jozef niet al te productief waren.
- TINY- En vooral, dat nonkel zelf op dat vlak geen potten heeft gebroken.
- (Gebonk op de kelderdeur. Kristel gilt alweer.)
- KRISTEL- (Erg verlegen) Sorry!
- (Opnieuw gebonk)
- CHRIS- (Ironisch) Erfgename nummer vijf!
- JULIE- (Gegeneerd) Dat is Rob, mijn man.
- AIME- Was hij daar ook verloren gelopen?
- JULIE- Hij is wat nieuwsgierig van aard.
- (Aimé opent de wijnkelderdeur. Een vuile Rob komt te voorschijn. Hij is verrast, als hij al dat volk ziet.)
- ROB- Nog volk?
- JULIE- Hoe zie jij eruit?
- ROB- Dat is maar wat stof. Eens goed kloppen, en het is weg:
- (Rob voegt meteen de daad bij het woord, tot ergernis van alle omstaanders.)
- ROB- Wie zijn dit?
- JULIE- Allemaal familie van mij.

TWEEDE TAFEREEL

- TINY- Jij bent er honderd procent zeker van, dat er maar vier erfgenamen zijn?
- AIME- Dat heb ik jullie toch al uitgelegd!
- ROB- (Nogal ironisch) Maar vier? Voor mij zijn er dat nog altijd drie te veel!
- TINY- Dan is de zaak toch eenvoudig. Wij verdelen de erfenis in vier gelijke delen, en iedereen krijgt evenveel.
- AIME- (Duidelijk niet akkoord) Vind jij dit eerlijk?
- TINY- Weet jij iets eerlijkers, dan elk evenveel?
- AIME- Op die manier houden wij toch geen rekening met het aantal achterneven en achternichten.
- JULIE- Wat hebben die ermee te maken?
- AIME- Onze kinderen zijn toch ook familie van nonkel Jozef.
- JULIE- Familie wel, maar geen erfgenamen!
- TINY- (Tot Aimé) Jij hebt misschien goed gekweekt?
- AIME- (Op de tenen getrapt) Mijn vrouw en ik hebben drie zonen!
- TINY- (Wat ironisch) Dat dacht ik al!
- MIRJAM- Wij twee dochters.
- JULIE- Wij maar één.
- AIME- (Tot Tiny) En jullie?
- TINY- Wij werken nog altijd aan onze eerste.
- ROB- (Geamuseerd) Jij hebt toch geen hulp nodig?
- TINY- (Ietwat ironisch) Van iemand die zelf nog zo goed als niets heeft gepresteerd?
- (Rob staat zich te krabben.)
- JULIE- Rob, werk mij niet zo op de zenuwen!
- ROB- Als het jeukt, moet je krabben!
- JULIE- Dat kan ook wat minder.
- AIME- Als ik goed heb geteld, heeft nonkel dus zes achterneven of -nichten!

- TINY- (Ietwat schamper) Waarvan de helft van jou. Jij hoopt toch niet op vier tienden van de erfenis?
- AIME- Wij kunnen elk van onze kinderen toch beschouwen als een halve erfgenaam. Op die manier komen wij aan vier ganse en zes halve erfgenamen.
- ROB- Wordt dat niet wat ingewikkeld?
- AIME- Alleen voor wie niet kan rekenen.
- TINY- Jij bent advocaat?
- AIME- Ja.
- TINY- Ik merk het.
- AIME- Hoezo?
- TINY- Aan je streken.
- AIME- (Zoekt steun) Wat vind jij van mijn voorstel, Kristel?
- KRISTEL- (Zenuwachtig) Ik weet niet.
- AIME- (Meteen opgewonden) Hoe jij weet niet?
- KRISTEL- Van dergelijke zaken heb ik geen verstand.
- AIME- (Opgewonden) Jij kan toch logisch redeneren?
- KRISTEL- (Erg verlegen) Sorry!
- ROB- Verdelen in vier gelijke delen, vind ik nog altijd de beste oplossing.
- CHRIS- (Wat ironisch) Op die manier kun jij nog volgen?
- ROB- Met die achterneven en -nichten erbij ontvangt mijn vrouw één deel, mijn dochter een half deel, en ik helemaal niets. Zie jij mij daar al staan?
- MIRJAM- Wie gaat de erfenis verdelen?
- AIME- (Gewichtig) Dat kan uiteraard alleen maar worden gedaan door iemand met kennis van zaken!
- TINY- (Ietwat ironisch) Een advocaat?
- AIME- Bijvoorbeeld!
- CHRIS- (Wat plagerig) Ik ken een heel goed advocaat!
- AIME- (Opgewonden) Wij gaan toch geen geld uitgeven aan een vreemde, als wij er een hebben in eigen rangen?
- MIRJAM- Iemand die tegelijk rechter en partij is?

- AIME- (Opgewonden) Vertrouwen jullie mij niet?
- TINY- Wij kunnen best allemaal een advocaat nemen.
- AIME- Als jullie je geld willen weggooien, dan doen jullie maar!
- CHRIS- (Geamuseerd) Volgens jou is een advocaat dus weggegooid geld?
- DENNIS- Er is nog een andere mogelijkheid, die helemaal geen geld kost. Aimé verdeelt de erfenis in vier gelijke delen, en laat dan de andere drie eerst hun deel kiezen.
- AIME- (Verontwaardigd) Ah neen!
- DENNIS- Als jij de delen even groot maakt, is er toch helemaal geen probleem!
- JULIE- Of misschien kunnen wij om de delen loten.
- AIME- (Opgewonden) Ik het grote werk doen, en jullie met de hoofdprijzen gaan lopen?
- (Rob is zich weer aan het krabben.)
- JULIE- (Vermanend) Rob!
- ROB- Ik stel voor, dat wij beginnen met de wijnkelder leeg te maken. Iedereen krijgt van iedere soort evenveel flessen. Dan is er al één probleem van de baan!
- JULIE- En wij hoeven er geen erfeniskosten op te betalen.
- AIME- Het geld en de inboedel moet inderdaad zoveel mogelijk worden gecamoufleerd of vooraf verdeeld!
- ROB- Een deel van de inboedel kan ik thuis opslaan in mijn magazijn. (Geamuseerd) En voor het liggend geld van nonkel Jozef vind ik ook nog wel een plaatske.
- TINY- Schilderijen kan je niet zomaar om het even waar opbergen. Die zijn erg onderhevig aan temperatuurschommelingen en vocht. Die kan je alleen maar onderbrengen bij mij thuis.
- MIRJAM- Wij kunnen dit kasteel moeilijk leegmaken, terwijl nonkel nog leeft!
- CHRIS- (Geamuseerd) Vermits hij niet meer uit zijn bed komt, moeten wij enkel zijn slaapkamer intact laten.
- AIME- In ieder geval moeten wij "nu" een inventaris opmaken!
- MIRJAM- Samen!
- AIME- (Opgewonden) Vertrouwen jullie mij weer niet?
- ROB- (Geamuseerd) Wie heeft er al gezegd, dat jij die in-

inventaris mag opmaken?

AIME- (Opgewonden) Sinds wanneer behoor jij tot de erfgenamen?

ROB- Ik verdedig hier de belangen van mijn vrouw.

MIRJAM- (Geamuseerd) Wie wil het kasteel?

ROB- (Geamuseerd) Als jullie het aan niemand kwijtraken, geven jullie het maar aan ons. Alleen onze Julie en ik hebben zowat het postuur voor baron en barones.

CHRIS- Hebben jullie ook de portefeuille, om de andere drie te vergoeden?

ROB- Waarvoor?

CHRIS- De financiële tegenwaarde voor dit kasteel!

ROB- Als dat zo zit, trekken wij er met zijn allen in!

DENNIS- (Geamuseerd) Wij leven hier in commune!

ROB- Zijn dat van die koppels die samenleven, en geregeld eens van merchandise verwisselen?

DENNIS- (Protesteert) Hola, hola!

ROB- (Geamuseerd) Jij gaat mij toch niet wijsmaken, dat die dag in dag uit hun ogen in hun zakken steken! Allee, stel je eens voor, dat wij hier met zijn allen iedere morgen onder dezelfde douche moesten! (Enthousiast) Dat zou hier nogal wat worden!

CHRIS- (Geamuseerd) Nog meer halve erfgenamen!

ROB- (Geamuseerd) Ah, je weet het!

(Weer staat Rob zich te krabben.)

JULIE- Wat heb jij toch?

ROB- Zie jij dat niet? Jeuk!

JULIE- En jij hebt pas proper ondergoed aan!

ROB- Het is bijna niet meer uit te houden!

AIME- (Opgewonden) Hoe zit dat nu met die inventaris?! Mag "ik" die opstellen?

ROB- (Geamuseerd) In de wijnkelder ga jij je werk hebben! Dat is daar nogal wat anders, dan op de bruiloft van Kanaän!

JULIE- (Ongerust) Heb jij daar die jeuk niet opgedaan?

- ROB- Dat weet ik niet!
- TINY- 't Zijn toch geen vlooien?
- AIME- (Tot Rob, bang) Blijf zo ver mogelijk uit mijn buurt!
- MIRJAM- Als wij die inventaris nu eens overlieten aan een deurwaarder of een makelaar!
- AIME- (Verontwaardigd) Alles officieel op papier laten zetten? En later de volle pot gaan betalen aan erfenis- en successierechten? Om nog maar te zwijgen over die deurwaarders- en makelaarskosten!
- ROB- (Geamuseerd) Dan zijn wij wel zeker, dat wij niet in de sacocche worden gezet.
- AIME- (Geraakt) Doe ik dat?
- JULIE- Nonkel Jozef ligt te bed, van hem hoeven wij ons weinig aan te trekken. Maar hoe kunnen wij hier een inventaris opmaken, zonder dat die huishoudster iets merkt?
- ROB- (Geamuseerd) Misschien kan ik met haar een wandeling gaan maken in het park! Zoiets kan ik uuuuren rekken!
- JULIE- (Wat ironisch) Dat hebben wij destijds ondervonden!
- ROB- En voor het geval jullie er graag vanaf zijn, zijn er de vijvers!
- TINY- Met haar blijven wij best op een goed blaadje staan.
- DENNIS- Jullie praten hier maar over verdelen! Maar wat staat er in het testament?
- JULIE- Bij welke notaris is dit neergelegd?
- AIME- (Zenuwachtig) Dat zal "ik" wel proberen te achterhalen.
- KRISTEL- Die huishoudster moet dat toch weten.
- AIME- (Uitvliegend) Bemoei je er niet mee!
- KRISTEL- (Erg gegeneerd) Sorry!
- ROB- (Geamuseerd) Veronderstel eens, dat die wijnkelder naar Aimé gaat. Dan heb ik mij daar voor niets die vlooien op mijn nek gehaald.
- (Tiny begint nu ook te krabben.)
- TINY- (Wat lastig) Moet jij ons daar opnieuw aan herinneren?
- JULIE- Hebben ze jou ook te pakken?
- TINY- Ik voel zo iets.

- AIME- (Bang) Blijf jij dan ook maar uit mijn buurt!
- CHRIS- Wij moeten voortmaken! Waar legt men normaal een testament?
- DENNIS- In de brandkast!
- AIME- En waar is de sleutel hiervan?
- MIRJAM- In een van de laden van nonkel zijn bureau.
- AIME- En waar is de sleutel van het bureau?
- JULIE- In één van zijn zakken!
- ROB- Of onder zijn matras!
- MIRJAM- Ongetwijfeld heeft de huishoudster er ook een.
- TINY- Zij heeft een hele bos sleutels, ik heb hem gezien!
Zij bewaart hem in de zak van haar schort.
- JULIE- Dan moeten wij die er ongemerkt zien uit te krijgen!
- ROB- (Geamuseerd) Wij keren die huishoudster eens onderste boven!
- (Rob en Tiny staan te krabben.)
- JULIE- Is dat nu nog niet gedaan, Rob?
- ROB- Het verergert met de minuut! Ik krijg de indruk, dat ik helemaal vol zit!
- TINY- Het is bijna niet om uit te houden!
- ROB- (Geamuseerd tot Tiny) Willen wij samen eens wat onder de douche gaan staan?
- (Ook Kristel begint nu te krabben.)
- AIME- (Erg opgewonden) Begin jij nu ook al?
- KRISTEL- (Gegeneerd) Het jeukt.
- AIME- Hou ermee op!
- KRISTEL- (Gegeneerd) Sorry.
- ROB- (Geamuseerd) Kristel wil ook met ons mee onder de douche! Zij wil, dat ik haar eens inzeep!
- AIME- (Opgewonden) Is het nu bijna gedaan met die onnozelheden? Gaan wij nu eens eindelijk informeren naar nonkel zijn toestand?
- ROB- Die kennen wij toch!

- MIRJAM- Dat hij niet meer uit zijn bed komt, wil nog niets zeggen. Ik ken er die al twintig jaar en langer te bed liggen, En die maken nog geen aanstalten om te vertrekken!
- ROB- (Geamuseerd) Zoiets gaat onze nonkel Jozef zijn familie niet aandoen!
- CHRIS- (Geamuseerd) Wij mogen hem heel graag, en wij gunnen hem een schone oudedag. Maar hij mag niet overdrijven!
- ROB- Hij moet op tijd zijn paraplu dichtdoen!
- AIME- Wij moeten bij zijn bed zien te geraken!
- CHRIS- Een voorzichtig en kort ziekenbezoekje!
- JULIE- Met geen te grote delegatie!
- AIME- Mijn vrouw en ik willen dat wel doen! Jij weet nogal met zieken om te gaan, niet waar Kristel?
- KRISTEL- (Gegeneerd) Ik weet niet.
- AIME- (Opgewonden) Hoe jij weet niet? En hou in godsnaam op met dat gekrab!
- KRISTEL- (Erg verlegen) Sorry.
- AIME- (Nog altijd opgewonden) Je tante Pamela heb jij toch ook verzorgd! En is die niet schoon gestorven?
- KRISTEL- Schoon wel, maar nogal vlug.
- ROB- (Enthousiast) 't Is dat, wat wij hier moeten hebben!
- MIRJAM- Ik stel voor, dat de vier erfgenamen samen naar boven gaan.
- TINY- Dat lijkt mij al iets minder verdacht!
- JULIE- Tenslotte zijn "wij" alleen familie van hem.
- ROB- (Geamuseerd) Aimé alleen in het gezelschap van drie vrouwen! Gaat hij dat wel aankunnen? Je moet niet schoon zijn, om geluk te hebben!
- MIRJAM- Bij een zieke kunnen wij moeilijk aankomen met lege handen.
- JULIE- Heeft er iemand gedacht aan een cadeautje?
- ROB- De prijs ervan delen wij door vier!
- TINY- Heel even heb ik eraan gedacht, iets mee te brengen. Maar omdat ik zo weinig afwist over nonkel en zijn toestand, vond ik het nogal riskant.

- ROB- (Geamuseerd) Wij kunnen hem een paar flessen wijn cadeau doen uit zijn eigen kelder. Als wij het stof eraf blazen, merkt hij dat niet eens.
- CHRIS- (Geamuseerd) En wij plukken hem een ruiker bloemen uit zijn eigen park!
- MIRJAM- Wat vinden jullie van mijn voorstel, er met zijn vieren naartoe te gaan?
- TINY- Ik heb geen bezwaar.
- JULIE- Ik ben ook akkoord!
- (Allen bezien ze Aimé.)
- AIME- Hier met zijn allen onze kostbare tijd zitten te verliezen, heeft ook geen zin.
- TINY- Wat dat geschenk betreft, heb ik een voorstel... Wij schrijven nonkel een waardebon.
- AIME- Een boekenbon?
- CHRIS- Voor een stervende?
- TINY- Gezien de omstandigheden, mag het wel iets meer zijn. Een waardebon voor een schilderij bijvoorbeeld.
- AIME- (Wat venijnig) Een van jou?
- TINY- Waarom niet?
- ROB- (Enthousiast) Dat komt goed uit, dat schilderij hebben wij gratis!
- TINY- Pardon!
- ROB- Alleszins aan een familieprijsje.
- CHRIS- (Geamuseerd) En dan nog eens gedeeld door vier!
- ROB- (Geamuseerd) Loont het dan nog wel de moeite, om onze portefeuille boven te halen?
- KRISTEL- Als wij nonkel nu eens in een rolstoel zetten...
- AIME- (Opgewonden) Wat dan?
- KRISTEL- (Voorzichtig) Dan kunnen wij hem naar beneden halen.
- AIME- (Verontwaardigd) Waarvoor?
- KRISTEL- (Voorzichtig) Om ons hier gezelschap te houden. Wellicht zou hem dat plezier doen.
- (Aimé slaat de krabbende Kristel op de vingers.)

- JULIE- Of wij kunnen hem meenemen naar het park!
- ROB- (Geamuseerd) Misschien doet hem dit zo'n plezier, dat hij er een hartinfarct aan opdoet.
- (Chris begint nu ook te krabben.)
- CHRIS- (Ongerust) Heb ik het nu ook zitten, verdomme?
- MIRJAM- (Ongerust) Blijf dan uit mijn buurt!
- JULIE- Moeten wij er geen dokter bijhalen?
- DENNIS- Eerder een dosis luizenpoeder!
- CHRIS- Veronderstel eens dat nonkel sterft. Wie moeten wij dan allemaal een overlijdensbericht sturen? Bestaat er hier van een lijst?
- ROB- Dat moeten wij dringend eens aan nonkel zelf vragen!
- AIME- De rest van de familie zou ik er in ieder geval geen sturen. Anders denken zij ook, dat zij moeten mee-erven.
- CHRIS- En brieven/maar Canada sturen kunnen wij ook moeilijk. Dat valt veel te duur uit!
- ROB- Wij zouden daarmee ten andere wel eens in affronten kunnen vallen! Wie weet, wat nonkel daar ooit allemaal heeft uitgehaald!
- CHRIS- (Ironisch) Jij bedoelt, bijkomende erfgenamen?
- TINY- Gelukkig heeft hij hier geen geburen!
- JULIE- En vrienden en kennissen zal hij hier in die korte tijd ook niet veel hebben gemaakt!
- AIME- Zijn er dan wel doodsbrieven nodig? Jullie weten toch, wat dat drukwerk tegenwoordig kost!
- TINY- Alleen een overlijdensbericht in de krant?
- ROB- Een onopvallend!
- AIME- En als er dan weer nieuwe erfgenamen komen opdagen? Wie heeft er wat aan, te weten dat nonkel dood is?
- JULIE- (Wat protesterend) Er zou toch wat volk in de begrafenis mogen zijn.
- CHRIS- Weet jij, wat een begrafenis tegenwoordig kost?
- AIME- En crematies zijn ook al zo duur!
- JULIE- Als schepen van begraafplaatsen kan ik voor de grond zorgen.

CHRIS- (Ironisch) Krijgen wij die dan beterkoop?

(Chris staat zich te krabben.)

CHRIS- (Erg geïrriteerd) Houdt dat nu niet meer op?

MIRJAM- (Ongerust) Ik begin ook al iets te voelen.

JULIE- (Ongerust) En ik twijfel ook al!

(Frieda komt van de trap. Meteen verstomt het gesprek. Allen bekijken ze haar benieuwd.)

FRIEDA- (Vriendelijk) Gaat het een beetje? Jullie zijn nog niet maar huis?

ROB- (Geamuseerd) Zo dom zijn wij niet!

TINY- Hoe is het intussen met nonkel?

FRIEDA- Je bedoelt?

TINY- Zijn gezondheidstoestand natuurlijk.

FRIEDA- Die blijft vrij stabiel.

AIME- Wanneer denkt hij ons te kunnen ontvangen?

FRIEDA- Nonkel is een en al verrassing.

AIME- Thuis gaan ze wellicht ongerust worden!

FRIEDA- Als jullie willen bellen, daar staat de telefoon.

AIME- Straks misschien.

ROB- (Geamuseerd) Sinds onze Annemie een vrijer heeft, zit zij niet meer op ons te wachten!

CHRIS- (Ironisch) 't Is toch geen Spanjaard?

ROB- Niet bij mijn weten.

CHRIS- (Ironisch) Als hij met je dochter mee naar boven is, heb je hem nog nooit "olé!" horen roepen?

MIRJAM- (Erg geïrriteerd) Hou er maar over op, Chris!

CHRIS- (Opgewonden) Ik ben dat gedoe thuis moe, Mirjam!

MIRJAM- Had jij dan liever, dat je dochters de hele tijd op een ander lagen?

CHRIS- (Opgewonden) Zij hoeven nergens te liggen!

JULIE- (Tot Frieda) Dat nonkel haast niet meer uit zijn bed komt, heeft dit misschien met het hart te maken?

- FRIEDA- Ongetwijfeld!
- TINY- Of ligt het eerder aan de longen en de ademhaling?
- FRIEDA- Zijn ademhaling hoor je soms tot op de gang!
- AIME- Wat zegt zijn huisdokter hiervan?
- FRIEDA- Zijn huisdokter? Mijnheer wil niet, dat er een dokter aan zijn lijf komt.
- MIRJAM- Maar onder deze omstandigheden?
- FRIEDA- Welke omstandigheden?
- ROB- Nu hij het zo erg te pakken heeft!
- FRIEDA- (Wat geamuseerd) Hij heeft het ooit nog erger te pakken gehad! Eerlijk gezegd, heb ik mijnheer nooit anders gekend.
- AIME- Wij hadden gedacht, nonkel met een kleine delegatie een bezoekje te brengen.
- FRIEDA- Waar?
- AIME- Aan zijn bed natuurlijk!
- FRIEDA- (Geamuseerd) Vergeet dat maar!
- AIME- Maar een heel kort bezoek.
- FRIEDA- Zelfs ik ben daar meestal niet welkom.
- AIME- Heeft hij nog contact met Canada?
- FRIEDA- Neen, mijnheer. Dat hoofdstuk is voor hem definitief afgesloten!
- AIME- Zelfs geen brieven?
- FRIEDA- Zelfs die niet, mijnheer.
- ROB- (Enthousiast) Dat valt dan mee!
- FRIEDA- Mijnheer bedoelt?
- ROB- (Vlug) Niets, niets!
- CHRIS- (Op Rob duidend, geamuseerd) Zijn mond is soms rapper dan zijn hersenen.
- FRIEDA- (Geamuseerd) Ach zo! Ja, bij sommige mensen kan je dat hebben.
- (Frieda merkt nu, dat behalve Aimé en Dennis iedereen zich staat te krabben.)
- FRIEDA- Het jeukt precies?

- ROB- En hoe! Dat is niet meer om uit te houden!
- FRIEDA- Jullie zijn toch niet in de kelder geweest?
- ROB- Alleen ik. (Geamuseerd) Ik ben nogal geïnteresseerd in wat er onder de grond ligt.
- FRIEDA- Ik had jullie moeten verwittigen! Daar hangt een kruid te drogen, waarvan de rondvliegende haartjes je hevige jeuk bezorgen.
- JULIE- Wat moeten wij nu doen?
- FRIEDA- Je eens goed gaan wassen, en iets anders aantrekken.
- JULIE- En als je niets anders bij hebt?
- FRIEDA- Dan moet je wachten, tot het jeuken ophoudt.
- ROB- Duurt dat lang?
- FRIEDA- Zeker een paar uur.
- CHRIS- Amaai!
- AIME- (Opgewonden, tot Rob) Ga dan buiten wat in de wind staan, dat die haartjes kunnen wegwaaien!
- ROB- (Ietwat ironisch) En ik hier ondertussen die...
(Frieda wat schuin beziend) je weet wel mislopen?

(Nonkel Jozef verschijnt op de trap, hij ziet er stralend uit. Allen behalve Frieda lijken verstomd.)
- NONKEL- (Erg enthousiast) Mijn familie! Eindelijk!
- FRIEDA- (Nonkel voorstellend) Nonkel Jozef!
- MIRJAM- (Verrast) Hij?
- AIME- (Erg verrast) Dat kan niet!

(Kristel en Julie lopen nonkel tegemoet, om hem te ondersteunen.)
- TINY- Voorzichtig, nonkel!
- NONKEL- Waarom?
- TINY- Denk aan je gezondheid!
- NONKEL- (Verwonderd) Zie ik er dan niet goed uit?
- ROB- (Dom) Voor iemand die op sterven ligt, val je nog mee.
- NONKEL- (Verwonderd) Ik? Op sterven?
- ROB- (Dom) Toch zo goed als!

(Ongemerkt geeft Aimé Rob een ferme stomp in de ribben. Rob begrijpt niet waarom.)

NONKEL- Nooit eerder heb ik mij zo goed gevoeld!

ROB- (Tot Frieda) En jij zei, dat hij niet meer uit zijn bed kwam?

FRIEDA- Bijna niet meer!

NONKEL- (Een en al enthousiast) In een bed gebeurt er nog wat anders, dan alleen maar slapen! Dat weten jullie toch?

(Nonkel schaterlacht. De anderen bezien mekaar ver-rast.)

NONKEL- (Tot Aimé) Met wie heb ik de eer?

AIME- Aimé Quaghebuer.

NONKEL- (Bezielt hem grondig) Wacht eens even... De zoon van onze Hervé?

AIME- Dat klopt!

NONKEL- (Schaterlacht) Onze Hervé! De bleekscheet noemden wij hem! Jij lijkt op hem als twee druppels water! En ook diezelfde bleke kleur van een lijk!... Ben jij ook coiffeur?

AIME- (Wat verontwaardigd) Advocaat!

NONKEL- Dat is ongeveer hetzelfde. Allebei moeten ze gedurig aan babbelen, zonder veel te zeggen! (Op Kristel dui-dend) En dit is je vrouw?

AIME- Ja.

NONKEL- (Erg enthousiast) Die ziet er een stuk beter uit dan jij! Een lekker stuk!

(Meteen heeft nonkel Kristel vast. Hij kust haar vurig op de wangen. Kristel gilt van het schrikken.)

KRISTEL- (Meteen erg verlegen) Sorry!

NONKEL- (Tot Aimé) Reageert zij ook zo, als jij eraan komt? ... Jij laat haar toch niet verkommeren?

(Onverwacht geeft nonkel Kristel een pets op haar achterste. Andermaal gilt Kristel van het verschieten. Nonkel schaterlacht, Kristel staat er beschaamd bij. Aimé probeert zijn woede te bedwingen. De anderen weten niet, hoe ze moeten reageren.)

NONKEL- (Vrolijk) Wij moeten toch eens kunnen lachen!... (Tot Tiny) En jij bent...?

- TINY- Tiny!
- NONKEL- De dochter van...
- TINY- Maurice.
- NONKEL- (Lacht) Onze dikkop! Dat was een deugniet! Onvoorstelbaar! En altijd wist hij de schuld in de schoenen van iemand anders te schuiven! Van zijn dochter heeft hij wel werk gemaakt, dat moet ik eerlijk toegeven! Wat doe jij in het dagelijks leven?
- TINY- Kunstschilderes.
- NONKEL- Brengt dat iets op?
- TINY- Dat gaat.
- NONKEL- Jij kan er royaal van leven?
- TINY- Ik kom nog niet om van de honger.
- NONKEL- (Bewonderend) Dat zie ik! Dat zou ook jammer zijn! Zo'n schoon kind! En dat van onze dikkop! Ik kan het nog altijd niet geloven!... (Op Dennis duidend) En dit is...?
- DENNIS- Dennis.
- TINY- (Gelijktijdig) Martin!
- NONKEL- (Geamuseerd) Is het nu Dennis... of Martin?
- DENNIS- Martin.
- NONKEL- (Geamuseerd) Trek het je niet aan, makker! Op sommige momenten vergeet ik ook al eens, wie ik ben. Wij hebben ook zoveel in onze kop te steken! (Plagerig) Als wij maar gezond zijn!... (Tot Julie) Jij bent...?
- JULIE- Julie... van Gerard!
- NONKEL- (Enthousiast) Van onze rosse! De lompste van de vijf thuis! Toen hij naar het leger moest, kon hij met moeite zijn naam schrijven!
- JULIE- Hij was nochtans politieagent.
- NONKEL- (Geamuseerd) Daarvoor hoef jij je naam niet te kunnen schrijven! Jij bent ook aan de struise kant, net als hij. Ben jij ook bij de politie?
- JULIE- Ik ben schepen van land- en tuinbouw, ruimtelijke ordening, groenvoorziening, parken, plantsoenen en begraafplaatsen.
- NONKEL- En krijg jij dat allemaal alleen geregeld?

ROB- (Geamuseerd) Zelf kent zij daar niks **van**! Maar op het gemeentehuis hebben ze voor alles hun bedienden. Kunnen ze ergens niet aan uit, dan benoemen ze personeel bij tot er eindelijk iemand is die de oplossing vindt.

NONKEL- (Geamuseerd) Gaat dat zomaar?

ROB- (Geamuseerd) Als je 't zelf niet moet betalen, kan alles! Zij slaan de gemeentebelastingen maar wat op! En wij zullen wel betalen!

NONKEL- Jij bent...?

ROB- (Enthousiast) Rob Eylenbos, elektriciteitswerken. Nieuwbouw, verbouwingen en alle herstellingen!

NONKEL- Jij bent de man van Julie?

ROB- (Enthousiast) Wij slapen al twintig jaar op dezelfde matras!

NONKEL- (Geamuseerd) Dan wordt het stilaan tijd, dat jullie eens een nieuwe kopen! Of gebeurt er bij jullie niet zo veel?

ROB- (Pocherig) Op die matras is al een en ander gepresteerd!

NONKEL- Hoeveel kinderen hebben jullie?

ROB- ... Eén

NONKEL- Ocharmen!

ROB- Ja, maar het is een heel knappe dochter!

NONKEL- Breng ze eens mee de volgende keer. Dan kunnen wij er allemaal eens van meegenieten.

ROB- Dat gaan wij heel zeker doen, hè Julie! Zij kan misschien meekomen naar de begrafenis!

(Julie geeft Rob een stomp in de ribben.)

NONKEL- (Tot Mirjam) Dan ben jij de dochter van Gabriëlle Frederix?

MIRJAM- Dat klopt.

NONKEL- (In de wolken) Gabriëlle! Zij was mijn eerste liefje! Menige keer ben ik met haar gaan zwemmen in het kanaal, en nadien picknicken op de Grote Heide. Een fantastisch kind! Toen ik op mijn zestiende de boot nam naar Canada, moet onze Michel ze van mij hebben overgenomen... Ja, meisje, jij had mijn dochter kunnen zijn! Heeft je moeder je nooit over mij verteld?

MIRJAM- Niet bij mijn weten.

NONKEL- (Geamuseerd) Zij en ik hebben mekaar nochtans van heel dicht gekend! Van heel heel dicht! Ik heb nog op het punt gestaan, haar mee te vragen naar Canada.

CHRIS- (Geamuseerd) Maar jij vertrouwde de andere zeelieden niet?

NONKEL- En ik had niet genoeg geld. Ik dacht, later ga ik haar wel halen. Het is er niet meer van gekomen!... (Wat dromerig) "Mijn" Gabriëlle, getrouwd met onze trage! Om mij onder mijn duiven te schieten, was hij niet te traag! (Hij bezielt Mirjam van kop tot teen.) Maar kom, hij heeft zijn werk goed gedaan. Zijn "afgewerkt product" mag er best zijn... Als ik je lang genoeg bekijk, herken ik nog een en ander van je moeder. (Geamuseerd, tot Chris) Pas maar op je affaire, makker! Of ik zou er wel eens met haar vandoor kunnen zijn... naar Canada!... (Tot Mirjam) Ja, je moeder was nog heel jong, en welgeschapen! En ander speelgoed dan haar had ik niet!... (Plots) Kan jij zwemmen?

MIRJAM- In het kanaal heb ik nog nooit gezwommen, maar ik kan wel zwemmen.

NONKEL- (Geamuseerd) En jij hebt een picknickmand?

MIRJAM- (Geamuseerd) Ze verkopen er bij Blokker!

NONKEL- (Lacht hartelijk) Net je moeder! Wij gaan op onze affaire moeten passen!... Frieda, waarop sta jij nog te wachten? Haal de glazen!

MIRJAM- Ja, mijnheer.

NONKEL- Wat staan jullie zo te krabben?

(Niemand durft meteen antwoorden.)

AIME- (Erg geprikkeld) Zeg het maar!

ROB- ... Wij moesten hier een tijdje wachten,... en eh... ik heb geen zittend gat. Ik ben dan maar een kijkje gaan nemen in je winkelder.

NONKEL- (Geamuseerd) Stond 'mijn' wijn bij je aan?

ROB- (Geamuseerd) Als jij denkt hem niet alleen uit te krijgen, mag je mij altijd een deel mee naar huis geven.

NONKEL- Daarover zal ik nog eens nadenken... Het verheugt mij zeer, mijn familie eindelijk eens samen te zien!

TINY- (Bezorgd) Gaat het nog wel, nonkel?

JULIE- Was jij niet beter in bed gebleven?

NONKEL- (Enthousiast) Daar was het inderdaad niet slecht!

Maar af en toe moet ik toch eens even mijn benen kunnen strekken!

ROB- (Te gedienschtig) Als jij terug naar boven wil, zeg jij het maar! Wij helpen je met alle plezier!

NONKEL- Denken jullie nu echt, dat ik op de sukkel ben? Ik voel mij fitter dan ooit!

ROB- (Dom) Jij mag nooit te zeker zijn van je stuk! Je kaarsje waait soms eerder uit, dan je denkt!

NONKEL- Zeg eens, jullie willen toch niet van mij af zijn?

JULIE- Bijlange niet, nonkel!

ROB- (Dom) Maar een kennis van mij stond eens midden op de dansvloer. "Changer!" riep hij, en meteen viel hij morsdood rats voor mijn voeten!

CHRIS- (Wat geamuseerd) Dat was ten minste een changement!

NONKEL- Zoiets ga ik jullie niet aandoen!

CHRIS- (Ter zijde) Da's jammer!

(Frieda verschijnt met een dienblad met lege wijnglazen. Zij begint die rond te delen.)

ROB- (Enthousiast) Wij zijn alweer bij de gelukkigen! Als ze er nu nog iets indoen...!

JULIE- (Geamuseerd) Op zo'n momenten is onze Rob er graag bij.

ROB- (Zingt geamuseerd) "Al wie dat niet drinkt is homofiel!"

(Kristel weigert haar glas.)

KRISTEL- Voor mij geen!

NONKEL- (Blijkbaar niet akkoord) En de reden?

KRISTEL- Ik drink nooit alcohol.

NONKEL- Jij gaat mijn feestje toch niet bederven?... Alleen een kalf drinkt alleen maar water!

KRISTEL- (Weigert) Echt niet!

NONKEL- Wil jij dan straks de enige zijn, die niet plezant is? Ga jij mij zoiets aandoen?

AIME- (Tot Kristel) Neem een glas!

KRISTEL- Ik kan daar niet tegen!

AIME- (Opgewonden) Meedrinken zeg ik je!

(Aimé neemt zelf een tweede glas van het dienblad,
en duwt het Kristel in de hand.)

AIME- (Opgewonden, met fluisterstem) Op zo'n belangrijk moment, ga jij toch niet moeilijk doen zeker?

KRISTEL- (Verlegen) Maar ik...

AIME- (Onderbreekt haar) Mond houden en meedrinken!

CHRIS- (Op zijn glas duidend) Vanavond ben ik nochtans Bob!

NONKEL- Vanavond is er hier niemand Bob! Wij vieren feest tot in de vroege uurtjes! En iedereen doet mee! Nadien kunnen jullie hier allemaal overnachten!

AIME- (Verrast) Hier?

MIRJAM- Daarop zijn wij niet voorzien!

TINY- Wij hebben geen toiletgerei!

JULIE- En geen nachthemd!

NONKEL- (Enthousiast) Toiletgerei is er hier in overvloed! En wie draagt er nu nog een nachthemd, dames?

ROB- (Enthousiast) Alles puur natuur!

NONKEL- (Enthousiast) Wij zijn hier toch onder familieleden! Frieda, vul de glazen!

Dennis- (Ter zijde, tot Tiny) Ik heb zo de indruk, dat er hier iets is dat niet klopt!

DERDE BEDRIJF

(Frieda gaat rond met de fles, zij komt bij Kristel.)

KRISTEL- Neen, dank je! Mijn glas is nog vol.

NONKEL- (Erg vriendelijk) Zo raak jij nooit in de juiste stemming.

KRISTEL- (Wat verlegen) Ik ben geen drinkster.

NONKEL- (Vriendelijk) Voor één keer toch.

AIME- (Fluistert opgewonden tot Kristel) Drink, als nonkel het je vraagt!

KRISTEL- Ik kan daar niet tegen.

AIME- (Opgewonden) Jij kan nooit eens doen lijk iedereen!

KRISTEL- (Verlegen) Een paar keer heb ik van mijn glas geproefd. Het stijgt mij nu al naar het hoofd.

AIME- (Opgewonden, op fluistertoon) Doe dan lijk ik, en kap je wijn stiekem in de azalea's!

KRISTEL- Dat durf ik niet.

AIME- (Opgewonden) Geef in ieder geval de indruk, dat jij meedrinkt!

(Met de nodige tegenzin nipt Kristel wat van haar glas.)

AIME- (Opgewonden) Drinken, zeg ik!

(Kristel drinkt nu iets steviger door.)

AIME- (Op fluistertoon) En hou je glas nog maar eens klaar, als nonkel het ziet!

(Kristel hikt luid. Meteen reageert zij erg gegeneerd.)

CHRIS- (Tot Nonkel) Meen jij nu echt, dat wij hier de hele nacht door feesten?

NONKEL- Natuurlijk!

CHRIS- Onze dochters verwachten ons thuis.

NONKEL- Verwittig ze. Daar staat de telefoon!

MIRJAM- Zij zijn twintig en achttien, wij laten ze 's nachts niet graag alleen.

- CHRIS- (Wat opgewonden) Alleen wel, maar niet met die twee Spanjaarden onder hetzelfde dak!
- NONKEL- (Alsof hij het meent) Geen racisme hier in huis! Zelf heb ik ook mijn brood in het buitenland moeten verdienen!
- CHRIS- Zij zijn nog niet getrouwd!
- NONKEL- (Geamuseerd, tot Mirjam) Is jouw man nooit jong geweest?
- MIRJAM- Dat is al een tijdje geleden.
- NONKEL- (Geamuseerd) En liet hij jou toen ook met rust?
- MIRJAM- (Geamuseerd) Erg veel brokken heeft hij nooit gemaakt.
- NONKEL- De stommerik! Jij hebt toch altijd je best gedaan? Jij hebt toch de aard naar je moeder?
- CHRIS- Ik ga eens bellen!
- NONKEL- Doe gerust! Ik zorg wel, dat je vrouw zich niet verveelt!
- (Chris tikt een nummer.)
- ROB- (Enthousiast) Van dit wijntje mogen ze mij iedere dag enkele flessen voorzetten!
- JULIE- Dan blijf ik toch niet bij jou wonen!
- ROB- (Geamuseerd) Jij weet nog niet, hoe plezant ik dan ben!
- JULIE- (Wat ironisch) Hoe ambetant, bedoel je?
- ROB- Als ik wat gedronken heb, zie ik je toch altijd graag!
- JULIE- (Wat ironisch) "Als" je nog ziet!
- CHRIS- (Wat lastig) Willen jullie eens even stil zijn? Ik kan hier niks horen!
- ROB- Wij hebben geen last met onze dochter, hè Julie?
- JULIE- (Lichtjes ironisch) Jij niet! Jij laat altijd alles aan mij over!
- ROB- Als schepen heeft onze Julie ervoor gezorgd, dat onze Annemie een schoon plaatske heeft op het gemeentehuis. Hierdoor geraakte onze dochter dan ook direct aan een fatsoenlijk lief.
- CHRIS- (Opgewonden) Maar zwijg toch eens!... Er neemt niemand op! Hoe kan dat?

ROB- (Geamuseerd) Vanuit hun slaapkamer horen je dochters de telefoon misschien niet.

CHRIS- (Erg lastig) Ha, ha!

ROB- (Plagerig) Met dat gepiep van de ressortbak!

AIME- (Tot nonkel) Voor mijn vrouw en mij is het ook een probleem, om een ganse nacht weg te blijven.

NONKEL- (Vriendelijk) Jullie hebben ook aankomende dochters?

KRISTEL- Drie zonen!

AIME- (Lastig) Drink, in plaats van je te moeien!

KRISTEL- Sorry!

(Kristel drinkt, het gaat al iets vlotter.)

AIME- (Tot Nonkel) Als advocaat heb ik een bijzonder drukke praktijk.

NONKEL- (Naar Kristel glimlachend) En een bijzonder knappe vrouw!

(Van het verschieten drinkt Kristel opnieuw een stevige slok. Dan hikt zij nogal luid.)

NONKEL- (Glimlachend) Gezondheid!

ROB- (Komt zich ook in het gesprek mengen) Een kasteel als dit heeft toch een goede alarminstallatie?

NONKEL- Alarminstallatie?

ROB- Tegen ongewenste indringers en dieven!

NONKEL- Ik woon hier al zeven jaar, en bij mijn weten is er hier nog nooit iets verdwenen of gestolen.

ROB- Eéns is het de eerste keer! Tenzij jij dit kasteel op tijd laat beveiligen door iemand met stielkennis. Ik heb al wat installaties geplaatst in mijn leven! En overal waren mijn klanten even content! Ja, tegenwoordig word ik overal gevraagd voor specialistenwerk: kleuren-televisies, computers, beveiligingssystemen, en zo! Ja, als de ingenieurs geen raad meer weten, komen zij mij vragen. Dokters, apothekers, bankdirecteurs, professors, allemaal moeten ze mij hebben!

CHRIS- (Onschuldig) H^oer moet waarschijnlijk niet veel worden beveiligd?

TINY- (Onschuldig) Alleen wat schilderijen, en kunstvoorwerpen, en antiek?

MIRJAM- (Vriendelijk) Nonkel Jozef is zo rijk, dat het op en-

kele meesterwerken minder of meer niet meer aankomt, hè nonkel.

DENNIS- (Onschuldig) En al dat geld in zijn brandkast!

TINY- (Onschuldig) Dat is maar wat overschot. Het gros zit in de banken en op de beurs.

AIME- (Duidelijk geïnteresseerd) Ik denk eerder, dat nonkel het heeft belegd in vastgoed.

JULIE- (Onschuldig) Wie heeft er gelijk, nonkel?

NONKEL- (Vrolijk) Ik steek mij dat niet allemaal in mijn kop! Er zijn belangrijker dingen in het leven.

TINY- Zoals?

NONKEL- (Vrolijk) Plezier maken! Schenk nog eens in, Frieda! En vergeet vooral onze Kristel niet!

AIME- (Gebiedt fluisterend) Giet het overschot in de azalea's!

KRISTEL- (Erg onwennig) Dat durf ik niet.

(Meteen drinkt zij haar glas in één teug leeg.)

CHRIS- (Tot Frieda) Mag ik de naam en het jaar van deze wijn even noteren?

(Frieda toont het etiket, Chris noteert.)

CHRIS- Dat is interessant, om mijn eigen wijnkelder thuis nog wat aan te vullen.

NONKEL- Is die al de moeite?

MIRJAM- (Erg vriendelijk) Als je eens wat tijd hebt, moet je eens langskomen.

(Duidelijk valt deze uitnodiging bij de andere kandidaat-erfgenamen niet in goede aarde. Frieda komt bij Dennis, die in slaap is gevallen.)

FRIEDA- (Tot Dennis) Jij ook nog wat?

DENNIS- (Slaapdronken) Hè?

TINY- 's Avonds is hij altijd bekaf! Hij werkt op het ministerie! En als hij dan nog wat gedronken heeft...

NONKEL- (Geamuseerd) Op het ministerie?... (Tot Rob) Wat ben jij daar bezig?

ROB- Ik ben even aan het kijken, hoe die wandverlichting hier in mekaar zit. Ik vind het altijd plezant, te zien hoe mijn collega's hebben zitten knoeien.

- NONKEL- (Lichtjes protesterend) In die zeven jaar dat ik hier woon, heb ik nooit ook maar de kleinste elektriciteitspanne gehad.
- MIRJAM- (Wat flemend) Kom jij thuis eens op bezoek, nonkel?
- NONKEL- (Geamuseerd) Wanneer ben jij alleen thuis?
- MIRJAM- (Speelt met graagte mee) Als onderwijzeres ben ik woensdagnamiddag altijd thuis... alleen!
- NONKEL- (Geamuseerd) En je dochters?
- ROB- (Geamuseerd) Die zijn dan op schok met hun Spanjaarden! Als daar maar geen kortsluiting van komt!
- (Meteen valt alle licht uit. Reacties van de aanwezigen. Vooral Kristel gilt luid.)
- AIME- (Opgewonden) Wat mankeer jij?
- KRISTEL- (Verlegen) Sorry!
- NONKEL- Wat is er aan de hand?
- ROB- (Ietwat onwennig) Hier is iets niet in de haak.
- NONKEL- Waarom moest jij daar ook aan zitten prutsen? Alles werkte hier perfect!
- ROB- Er is niks aan de hand. Dat mankementje is gauw verholpen. Heeft er iemand een zaklamp?
- NONKEL- Kaarsen zijn er hier in overvloed.
- ROB- Kan er iemand even meegaan om mij wat bij te lichten, terwijl ik bezig ben aan de meter?
- NONKEL- Frieda?
- (Frieda is bezig met kaarsen aan te steken.)
- FRIEDA- Ik ga mee, mijnheer. Een ogenblik.
- NONKEL- Zorg maar, dat wij hier zoveel mogelijk licht hebben!
- TINY- (Geamuseerd) Anders krijgen wij hier misschien nog meer kortsluitingen.
- ROB- (Geamuseerd) Zijn er hier tussen, die in het donker hun handen niet kunnen thuishouden?
- NONKEL- Wat dat betreft, is Vlaanderen nog altijd erg puriteins.
- TINY- (Geamuseerd) Ging het er in Canada losser aan toe?
- NONKEL- Losser en plezanter. Hier is geen vergelijking mogelijk. Neem nu zo'n gezellig onderonsje als hier vanavond.

Hierop zou er in Canada geen enkele man of vrouw rondlopen in gezelschap van de eigen partner.

CHRIS- (Geamuseerd) Er was allang stuivertje gewisseld?

NONKEL- Jij mag gerust zijn!

DENNIS- (Terwijl hij naar zijn glas pakt) Dat is interessant!

TINY- Ik dacht, dat jij sliep?

DENNIS- Je moet weten, wanneer je moet wakker worden!

ROB- (Tot nonkel) En kwam daar nooit gedonder van?

NONKEL- Iedereen vond dat daar de normaalste zaak van de wereld.

ROB- (Enthousiast) Julie, wanneer vertrekken wij naar Canada?

CHRIS- (Geamuseerd) Verliep dat zomaar zonder problemen? Ik neem aan, dat alle mannen naar de mooiste vrouwen visten.

JULIE- Goesting is koop!

CHRIS- (Bezielt Julie ietwat ironisch) Dat klopt!

NONKEL- O maar, er werd niet gekozen. Het lot bepaalde, wie er met wie ging!

DENNIS- (Geamuseerd) Er was ook nog een gratis tombola!

NONKEL- Als het feest zowat in volle gang was, begaven alle dames zich naar boven. Elk van hen trok zich terug in een aparte kamer. Als zij hun stekje hadden gevonden, ging de gastheer hen achterna. Hij sloot alle kamers af, en nam alle sleutels mee naar beneden. Daar wierp hij die sleutels midden op tafel. Iedere man koos er een uit, en trok hiermee naar boven... op zoek naar het avontuur.

TINY- Niemand wist vooraf, bij wie hij ging terechtkomen om de nacht mee door te brengen?

NONKEL- (Enthousiast) Dat was het plezante ervan!

ROB- Julie, bel eens gauw naar Antwerpen, om te vragen wanneer de eerstvolgende boot afvaart naar Canada!

CHRIS- Je kon dus ook bij je eigen vrouw terechtkomen?

DENNIS- (Geamuseerd) Dan had je pech!

NONKEL- (Geamuseerd) Dan werd dat wel in der minne geregeld!

(Frieda heeft enkele kaarsen aangestoken. De laatste houdt zij in de hand.)

FRIEDA- Moet ik hier nog lang staan wachten met mijn kaars?

- ROB- (Geamuseerd) Breng jij de dames nu al naar boven?
- FRIEDA- Ik breng jou naar de elektriciteitsmeter! (Tot de anderen) Schenk op tijd en stond bij!
- ROB- Wij zullen dat zaakje daar eens gauw gaan arrangeren.
(Geamuseerd, tot Frieda) Als ik per ongeluk eens aan de verkeerde knoppekes pruts, moet je niet beginnen te gillen.
- FRIEDA- (Nogal kordaat) Ik denk, dat er dan iemand anders gilt!
- (Frieda en Rob begeven zich naar de elektriciteitsmeter.)
- CHRIS- Ik ga nog eens proberen, contact te krijgen met mijn dochters.
- NONKEL- Doe gerust! Mijn huis is jouw huis!
- CHRIS- (Ietwat ironisch) Was dat maar eens waar!
- (Chris probeert te telefoneren. Kristel neemt de fles om zich wat bij te schenken.)
- AIME- (Wat opgewonden) Wat ben jij van plan?
- KRISTEL- Wij moesten toch bijschenken, zei Frieda.
- AIME- Ik dacht, dat jij niet dronk!
- KRISTEL- Dit wijntje valt mij beter mee, dan ik ~~dacht~~.
- AIME- (Wat schamper) Zorg maar, dat jij hier meevalt!
- (Achter de rug van Aimé schenkt Kristel toch bij.)
- ROB- (Roept vanuit de kelderdeur) Ik ga de aardwachter weer inschakelen! Niet te fel verschieten, als de lichten weer aanfloepen!
- JULIE- (Fier) In een wip en een knip heeft Rob dat klaar!
- ROB- (Roept) Opgepast! Drie, twee, een! Ja!
- (Er gebeurt niets met het licht.)
- TINY- (Alsof zij in bewondering staat voor het licht) Oooo!
- JULIE- Het komt wel!
- ROB- (Roept) Ik zet de hoofdschakelaar weer op! Niet verschieten! Drie, twee, een! Ja!
- (Andermaal gebeurt er niets.)
- KRISTEL- (Vol bewondering) Ooooo!

(Kristel hikt luid, Aimé beziet haar boos.)

KRISTEL-(Geamuseerd) Sorry!

ROB- (Roept) Er is een stop doorgeslagen! Dat is "zo" gerepareerd!

CHRIS- (Opgewonden bij telefoon) Wat is dat hier voor een lawaai? Ik hoor niets!

TINY- (Geamuseerd) Ook geen "olé!"?

(Kwaad werpt Chris de hoorn op het toestel.)

MIRJAM- (Ietwat gebeten) Als je zelf geen kinderen hebt, moet je niet lachen met die van iemand anders!

CHRIS- (Schamper) Hoe kan zij kinderen hebben, met een vent die altijd slaapt?

TINY- (Schamper) Blijkbaar zijn jullie ook niet zoveel wakker geweest.

NONKEL- (Tot Julie) Jij maakt je geen zorgen om je dochter?

JULIE- (Geamuseerd) Zij is in goede handen!

NONKEL- (Geamuseerd) Ben jij daar zo zeker van?

JULIE- (Geamuseerd) Ja, ja. Zij smeedt het ijzer, als het heet is!

NONKEL- (Geamuseerd) En haar ijzer is heet?

JULIE- (Geamuseerd) Daaraan twijfel ik geen ogenblik!

AIME- (Lastig) Wat zitten wij hier eigenlijk te doen? (Tot Kristel) Schei uit met drinken!

KRISTEL- (Ietwat vrolijk) In plaats van die lekkere wijn aan de azalea's te gieten, zou jij ook beter mededrinken. Dan was jij voor één keer ook eens plezant!

ROB- (Roept bij de kelderdeur) Au verdomme! Jij drupt gloeiend kaarsvet op mijn hand!

FRIEDA- Beter op de jouwe, dan op de mijne!

ROB- (Wat opgewonden) Al die stoppen zijn in orde, en toch is er geen licht! Hoe kan dat nu?

FRIEDA- (Ironisch) Dat zouden wij eens aan een elektricien moeten vragen.

CHRIS- (Geamuseerd) Dat komt ervan, als je de hele dag alleen maar bezig bent met kleurentelevisies en computers. Dan vergeet je, hoe je een zekering moet herstellen.

(Rob verschijnt.)

NONKEL- Jij geeft het toch niet op?

ROB- Ik moet eens even komen drinken. (Wat opgewonden) Dat is met die oude brol! Dat is van geen kanten beveiligd! Met het materiaal dat ik gebruik, kan je dit niet meer aan de hand krijgen.

AIME- (Opgewonden) Die herstelling is toch nog voor vandaag?

ROB- Als jij het beter kan, mag je het zelf doen, mijnheer de advocaat!.. Als er hier iemand bekwaam is om die storing te repareren, ben ik het!

(Meteen gaan alle lichten aan. Algemene verbazing. Kristel gilt, Aimé beziet haar kwaad.)

KRISTEL- (Geamuseerd) Sorry!

(Meteen drinkt Kristel een flinke slok. Frieda verschijnt.)

ROB- (Wat humeurig) Jij bent toch nergens aangekomen?

FRIEDA- Eén van die knopjes op dat bord stond niet zo schoon recht als de andere. Ik heb daar heel lichtjes tegen geduwd, en meteen was er licht.

ROB- (Verongelijkt) Zie dat jij nu dat hele tableau naar de botten hebt geholpen!

FRIEDA- Wij hebben toch licht!

ROB- Iets waar jij geen verstand van hebt, daar moet jij je handen van afhouden!

FRIEDA- (Wordt nu ook wat lastig) Wou jij licht? Ja of neen?

ROB- (Ietwat aanstellerig) Allee, 't is goed voor één keer! Maar in het vervolg laat jij mij dat herstellen!

JULIE- Ik had je gezegd, hè, dat onze Rob dat direct ging klaarkrijgen.

NONKEL- (Geamuseerd) Is hij met jou ook altijd direct klaar?

JULIE- Dat kan ik moeilijk aan jullie neus hangen.

FRIEDA- (Tot Rob) Mogen de kaarsen uit?

ROB- Sta jij daar nog altijd mee te houden? Wij zijn hier niet in Lourdes!

(Frieda begint de kaarsen een na een uit te blazen. Rob inspecteert de wandverlichting.)

MIRJAM- (Wat ironisch) Pas maar op, of wij zitten weer zonder stroom!

- ROB- (Wat opgewonden) Was dat mijn schuld?
- MIRJAM- Jij prutste toch aan die lamp.
- ROB- (Opgewonden) Ik pruts niks! En daarbij, die lamp heeft hier niets mee te maken! Kijk maar!
- (Rob raakt de wandverlichting aan. Meteen valt weer alle licht uit. Kristel gilt.)
- FRIEDA- (Lastig) Maar allee, wat is dit hier voor een zottekensspel?
- NONKEL- (Geamuseerd) Maar goed, dat wij een elektricien in huis hebben!
- FRIEDA- Zo gauw mijn kaars weer brandt, zal ik nog eens tegen dat knopje duwen.
- ROB- Jij blijft daar vanaf! Of wil jij heel dat spel hier naar de botten helpen?
- CHRIS- (Geamuseerd) Als wij nu in Canada waren, hadden wij geen licht meer nodig!
- ROB- Hoe bedoel jij?
- CHRIS- Hooguit een schemerlampje!
- JULIE- (Ietwat dom) Chris bedoelt, dat wij dan allang bezig waren met dat sleutelspel.
- ROB- Daarvoor hoeven wij toch niet naar Canada te gaan!
- NONKEL- (Enthousiast) Natuurlijk niet! Dat kunnen wij hier ook!
- TINY- (Vriendelijk) Jij bent al 72, nonkel.
- NONKEL- (Geamuseerd) Als ik de cijfers van plaats verwissel, ben ik nog geen dertig. En zo voel ik mij ook!
- ROB- (Enthousiast) Dus gaan wij met de sleutels spelen?
- AIME- (Opgewonden) Speel jij maar met het schakelbord van de elektriciteit!
- KRISTEL- (Geamuseerd) Ik vind dat sleutelspel heel plezant!
- AIME- (Kwaad) Hou op met drinken! Dan weet jij misschien, wat jij vertelt!
- (Kristel hikt luid.)
- NONKEL- (Heel vriendelijk) Zou jij het eens graag willen spelen, Kristel?
- KRISTEL- (Geamuseerd) Als ze mij eerst nog eens bijschenken.

NONKEL- (Enthousiast) Wie is er nog voorstander?

ROB- (Enthousiast) Vooruit met de geit!

AIME- (Erg lastig) Jullie gaan toch niet onnozel doen?

NONKEL- Niemand wordt verplicht mee te doen. Al moeten wij er natuurlijk voor zorgen, dat wij paar zijn.

AIME- (Erg opgewonden) Kristel en ik doen in geen geval mee!

KRISTEL- (Geamuseerd) Wie beweert dat?

(Kwaad kapt Aimé de wijn van Kristel in de azalea's.)

KRISTEL- (Geamuseerd) Aimé! Straks hebben die azalea's nog een stuk in hun voeten!... (verbetert) in hun wortels!

(Nonkel biedt Kristel zijn glas wijn aan. Vriendelijk glimlachend neemt Kristel het aan.)

NONKEL- Jij speelt dus mee, Kristel?

KRISTEL- (Vriendelijk) Natuurlijk!

AIME- (Kwaad) Onnozele trien!

NONKEL- En jij, Tiny?

TINY- Wat Kristel durft, mag voor mij ook geen probleem zijn.

NONKEL- Julie is ook van de partij, zij volgt het voorbeeld van haar man! Dus kan Mirjam alleen niet achterblijven!

ROB- (Op Dennis duidend) Die moeten wij wakker maken, om te weten of hij al dan niet meedoet.

TINY- (Rustig) Ik ken hem. Hij doet mee.

JULIE- Dan kan Chris ook niet ten¹achter blijven!

ROB- (Enthousiast) Maar goed dat Aimé niet meespeelt, nu zijn wij vier tegen vier!

AIME- (Erg opgewonden) Mijn vrouw doet ook niet mee!

KRISTEL- (Geamuseerd tot Aimé) Jij gaat nonkel toch niet ontgoochelen?

ROB- (Geamuseerd) Dat zou je wel eens duur te staan kunnen komen!

FRIEDA- (Tot Rob) Moet ik hier nog lang met die kaars staan houden?

ROB- Och ja, die elektriciteit verdomme! (Tot de anderen) Ik ben zo terug! Niet beginnen met de sleutels voor ik hier ben!

- NONKEL- (Geamuseerd) Wij wachten op jou!
- MIRJAM- (Geamuseerd) Of het zou moeten zijn, dat sommigen zich niet langer kunnen inhouden!
- NONKEL- (Vrolijk) Ik wist niet, dat ik zo'n plezante familie had!
- ROB- (Verschijnt bij de kelderdeur) Niet verschieten, als de lichten weer aanfloepen!
- (Frieda en Rob verdwijnen in de kelder.)
- CHRIS- Ik ga nog eens proberen, mijn dochters te bereiken.
- NONKEL- (Geamuseerd) Die zullen toch ook niet bezig zijn met het sleutelspel?
- (Meteen neemt hij de hoorn van de telefoon en tikt hij een nummer.)
- JULIE- (Wat vleierig) Ik vind, dat nonkel er nog heel flink uitziet voor zijn leeftijd.
- NONKEL- Het komt er niet op aan hoe oud je bent, maar hoe je oud bent. Ik voel mij nog in uitstekende conditie!
- AIME- (Wat ter zijde) Dan vraag ik mij af, waarom jij ons hier hebt uitgenodigd!
- TINY- (Heeft Aimé bezig gehoord) Als hij denkt dood te gaan is het waarschijnlijk niet meer voor vandaag.
- ROB- (In de kelderdeuropening) De lichten gaan aan! Niet verschieten! Drie, twee, een! Ja!
- (Met de lichten gebeurt er niets.)
- AIME- (Kwaad) "Als" die ooit aangaan, ga ik verschieten!
- CHRIS- (Op de telefoon duidend) Nog altijd niks! Waar zitten die twee?
- JULIE- Tik jij wel het juiste nimmer?
- CHRIS- (Wat opgewonden) Ik zal toch mijn eigen telefoonnummer wel kennen!
- ROB- (Roept bij de kelderdeur) Opgepast!... Drie, twee, een! Ja!
- (Andermaal geen licht. Heel even komt Rob zijn verbaasd gezicht tonen.)
- MIRJAM- Vannacht zullen wij het met een kaars moeten doen.
- TINY- Voor een kasteel misstaat dit niet.

- KRISTEL- (Vrolijk) "Wat" moeten wij doen met een kaars, Aimé?
- AIME- (Erg opgewonden) Niets! Ga jij maar een luchtje scheppen op het terras! Ik ga met je mee!
- KRISTEL- (Vrolijk) Straks misschien,... als de wijn leeg is.
- AIME- (Erg opgewonden) Jij bent zat!
- KRISTEL- (Vrolijk) Ik wist niet, wat ik mankeerde. Maar dat valt goed mee, moet ik zeggen. Nooit eerder heb ik mij zo (hikt) "high" gevoeld!
- AIME- (Opgewonden) Wat gaan de anderen van ons denken?
- KRISTEL- (Vrolijk) Voor de eerste keer in mijn leven interesseert mij dit geen fluit!
- AIME- (Erg lastig) Let op je woorden!
- KRISTEL- (Herhaalt vrolijk) Geen fluit!
- CHRIS- (Wat ironisch) Hier is er toch zeker één, die zich amuseert!
- MIRJAM- (Begint ook te vleien) Ook ik ben blij, dat ik nonkel eens heb ontmoet. Nu weet ik ten minste, op wie mijn moeder in haar jonge jaren verliefd is geweest.
- CHRIS- (Licht ironisch) Jij voelt precies iets voor hem?
- MIRJAM- (Geamuseerd) Waarschijnlijk heb ik iets van mijn moeder.
- ROB- (Bij de kelderdeur) Opgepast, niet verschieten! Drie, twee, een! Ja!
- (Met het licht gebeurt er niets. Bijna algemeen gelach.)
- FRIEDA- (Resoluut tot Rob) Hou jij de kaars vast, dan zal ik eens proberen!
- ROB- (Geaffronteerd) Wie is hier de elektricien?
- FRIEDA- (Wat schamper) Dat vraag ik mij ook af!
- JULIE- Moet "ik" komen bijlichten, Rob?
- FRIEDA- (Ironisch) Het ligt niet aan mij, dat wij hier nog altijd in het donker zitten!
- ROB- (Opgewonden) Julie, breng eens iets te drinken!
- AIME- (Opgewonden) Gaan wij nu eindelijk licht hebben?
- KRISTEL- (Geamuseerd) Julie kan die wijn toch beter aan haar man geven, dan aan de azalea's!

- AIME- (Venijnig) Wacht maar eens, tot jij straks nuchter bent! Dan zing jij wel een toontje lager!
- TINY- (Geamuseerd, op de slapende Dennis duidend) Dat is ten minste een voorbeeld. Met zo iemand heb je nooit problemen.
- CHRIS- Gezellig is toch nog iets anders!
- NONKEL- (Geamuseerd) Van gezelligheid gesproken,... vanavond doen wij het dus op zijn Canadees?
- KRISTEL- (Opgetogen) Jép!
- (Meteen rukt Aimé Kristel het glas uit de hand.)
- KRISTEL- (Rustig) Heeft iemand mij een ander glas?
- (Gedienschtig en hoffelijk geeft nonkel weer zijn eigen glas aan Kristel.)
- KRISTEL- (Glimlachend) Jij bent een schat!
- (Nonkel vult zich een ander glas. Kristel beziet het hare.)
- KRISTEL- (Geamuseerd) Dit is nog voller dan het vorige!
- NONKEL- Ik heb er eens over nagedacht. Voor ons sleutelspel zullen wij moeten overgaan tot een geleide loting.
- CHRIS- (Licht ironisch) Ben jij bang, bij de verkeerde te vallen?
- NONKEL- (Vriendelijk) Mij zijn deze vrouwtjes allemaal even lief, stuk voor stuk zijn het schatjes... Maar de reden is Aimé.
- AIME- (Opgewonden) Ik doe niet mee!
- NONKEL- Op één dame na is iedereen familie van Aimé. En wij kunnen hem toch moeilijk aan zijn eigen vrouw of aan een bloedverwante koppelen.
- TINY- Wie is die ene?
- NONKEL- Mijn dienstvrouw, Frieda.
- (Kristel proest het uit van de pret. Aimé is razend.)
- KRISTEL- (Geamuseerd, tot Aimé) Sorry!
- NONKEL- Aimé wordt dus aan Frieda gekoppeld. Is iedereen hiermee akkoord?
- KRISTEL- (Opgetogen) Jép!
- NONKEL- Dat is dan al geregeld. Zelf ben ik ook "bloed"verwant met ieder van jullie... behalve één.

KRISTEL- (Opgetogen) Ikke!

NONKEL- Dat klopt!

KRISTEL- (Erg opgetogen) Ik word aan nonkel gekoppeld!

(In één geut drinkt zij haar glas leeg, en houdt zij het klaar om te worden bijgeschonken.)

NONKEL- Is ook hiermee iedereen akkoord?

KRISTEL- (Enthousiast) Jép!

MIRJAM- Als dochter van nonkel Jozef zijn oud-lief, kom "ik" hiervoor in aanmerking. Eigenlijk heb ik zelfs een streepje voor!

KRISTEL- (Protesteert) "Bloed"verwant is "bloed"verwant! Je moeder had maar beter moeten weten, en niet met de verkeerde trouwen!

NONKEL- Blijven er dus nog drie dames voor drie heren. Niemand van hen kan nog bij een "bloed"verwant terechtkomen. Er kan dus rustig worden geloot.

JULIE- Moet dat per se met slaapkamersleutels? Ik word niet graag opgesloten. Ik heb een lichte vorm van claustrofobie.

NONKEL- Dat kan evengoed met gekleurde kaartjes of jetons.

TINY- Gekleurde kaartjes?

CHRIS- (Ietwat ironisch) Zijn er hier met een partijkaart op zak?

JULIE- Ik!

CHRIS- Da's geen goede kleur!

JULIE- Maar wel de juiste!

CHRIS- (Volhoudend) Een mottige kleur!

NONKEL- Wij hebben hier gekleurde jetons... van een vlooienspel!

AIME- (Lastig) Dat mankeerde er nog aan!

(Nonkel zoekt in een lade.)

ROB- (Bij de kelderdeur) Opgepast! Iedereen de handen thuishouden, want de lichten gaan aan!... Drie, twee, een! Ja!

(Uiteraard gebeurt er weer niets.)

ROB- (Erg opgewonden) Miljaar-de-miljaar!

(Opgetogen steekt nonkel een vlooienspel in de hoogte.)

NONKEL- Ik heb het!... Wij nemen twee vazen. In elke doen wij drie jetons van verschillende kleur. De dames halen elk één jeton uit de eerste vaas, de heren uit de tweede. Meteen weten wij dan, wie er bij wie hoort vanavond en vannacht.

(Julie neemt twee vazen van de schouw.)

JULIE- Hier zijn de vazen!

(Zij plaatst ze op tafel.)

NONKEL- En hier zijn de jetons! Komen de kleuren van de jetons in de beide vazen overeen?

— KRISTEL- (Geamuseerd) Dat kan mij geen fluit meer schelen. Ik heb al prijs!

(Nonkel doet drie verschillend gekleurde jetons in elk van de vazen.)

NONKEL- (Geamuseerd, terwijl hij met de vazen schudt) De goede zitten erin! Haal ze eruit, dames en heren!

(Ongemerkt is Rob verschenen met de kop van een hert voor zijn gezicht. Hij brengt de anderen aan het schrikken.)

ROB- Beueueueueu!

(Kristel gilt. Van schrik veert zij omhoog. Zij hangt rond de nek van nonkel Jozef. Bij Rob kan de pret niet meer op.)

— ROB- Nu had ik jullie liggen, hè!

CHRIS- (Wat ironisch) Bedoel jij met de elektriciteit?

ROB- Dat komt wel in orde.

CHRIS- (Ironisch) Voor of na nieuwjaar?

ROB- Zo gauw ik nog een slokje heb genomen van die wijn!

KRISTEL- (Komisch) Ik vrees, dat ik een paar slokjes te veel heb genomen.

NONKEL- (Bezorgd) Scheelt er wat?

KRISTEL- (Brengt de hand naar de mond) Die wijn wil precies de weg terug nemen!

AIME- (Opgewonden) Dat komt ervan, als jij niet naar mij wil luisteren!

NONKEL- (Bezorgd) Ga even de frisse lucht in.

KRISTEL- Daar is het zo donker.

NONKEL- Ik ga natuurlijk met je mee!

AIME- Zou jij dit niet aan mij overlaten?

NONKEL- Ik ben hier thuis. Ik vind daar in dat donkere park gemakkelijker mijn weg. Kom, hang mij maar stevig in de arm!

KRISTEL- (Vrolijk) Als mijn benen er onderuit gaan, moet jij mij pakken!

CHRIS- (Wat ironisch) Dat zal hij zo ook wel doen!

NONKEL- (Geamuseerd) Met alle plezier!

KRISTEL- (Wuivend naar de anderen) Tot zo dadelijk!

(Zij vertrekt aan de arm van nonkel. Deze is blijkbaar in zijn nopjes. Opgewonden blijft Aimé hen nakijken bij het terras.)

CHRIS- (Plagerig) Dat is geen mis koppel!

AIME- (Kwaad) Wacht maar, tot hij straks met jouw vrouw het park in trekt!

ROB- Wat staan die vazen hier te doen?

JULIE- (Enthousiast) Daar moet jij een jeton uithalen, om te zien met wie jij de avond mag doorbrengen!

CHRIS- En de nacht!

ROB- (Enthousiast) Dat wil ik meteen weten! Ik trek het grote lot!

CHRIS- (Duidelijk Aimé plagend) Daarmee is nonkel er al van-door!

(Kwaad verdwijnt Aimé door de terrasdeur. Rob steekt zijn hand in de vaas.)

ROB- (Enthousiast) Ik heb de mijne te pakken!

(Rob krijgt zijn hand niet meer uit de vaas.)

ROB- (Opgewonden) Allee, wat is dat nu weer?

JULIE- Welke kleur heb jij?

ROB- (Opgewonden) Hoe kan ik dat zien?

(Hij probeert zijn hand eruit te krijgen.)

- ROB- Help eens even!
(Chris probeert de vaas van de hand te halen.)
- ROB- Au, verdomme! Ik ben niet van steen!
- CHRIS- Laat die jeton los!
- ROB- Hoe weet ik dan, wie ik eruit heb gehaald?
- CHRIS- (Ietwat nerveus) Help wat mee!
- ROB- (Opgewonden) Dat doe ik toch!
- TINY- Sla die vaas stuk!
- TINY- Ben je gek! Ze is antiek!
- ROB- (Opgewonden) Dedju, dedju, hè!
- CHRIS- (Nu ook wat opgewonden) Doe je vuist open!
- ROB- (Opgewonden) Dat probeer ik al de hele tijd, maar dat lukt van geen kanten!
- CHRIS- (Opgewonden) Help eens trekken!
(Julie gaat aan de arm van Rob hangen, Mirjam aan die van Chris. Tiny heeft alleen maar oog voor de vaas.)
- TINY- Voorzichtig met die vaas!
(Meteen gaan alle lichten aan. Verrast houden zij even op met trekken.)
- ROB- (Lastig, richting kelderdeur) Heb jij er weer aan zitten prutsen?
- FRIEDA- (Verschijnt opgetogen) Ik heb het gevonden!
- CHRIS- (Wat ironisch) Weet jij misschien ook een middel, om zijn hand uit die vaas te krijgen?
- FRIEDA- Geef eens hier!
(Chris geeft de vaas aan Frieda.)
- ROB- (Ongerust) Zie wat je doet!
(Heel gewoon en zonder enige moeite haalt Frieda de vaas van de hand van Rob.)
- FRIEDA- Moeilijker is dat niet.
- ROB- (Wat opgewonden) Mijn hand ziet er helemaal blauw van!
(Rob doet wat strekoefeningen met zijn vingers.)

- ROB- Dedju! Nu laat ik mijn jeton vallen!
- JULIE- Welke kleur, Rob?
- ROB- (Wat opgewonden) Hoe kan ik dat weten? Ik zie hem nergens liggen!
- (Rob doet nu strekoefeningen met zijn hand en arm.)
- ROB- Da's voor de circulatie van het bloed.
- (Per ongeluk raakt hij met zijn hand de wandverlichting. Meteen zijn weer alle lichten uit.)
- FRIEDA- (Opgewonden) Ah neen!
- JULIE- (Zoekt) Waar heb jij hem precies laten vallen, Rob?
- ROB- (Opgewonden) Als ik dat wist, had ik hem allang!
- JULIE- Help eens allemaal zoeken!
- CHRIS- Waarom? Als wij weten welke jetons er nog in de vaas zijn, weten wij ook welke Rob heeft laten vallen.
- (Chris gaat naar de vaas. Hij haalt er een jeton uit.)
- CHRIS- Rood!
- MIRJAM- De kleur van de liefde!
- FRIEDA- Ik ga de elektriciteit nog eens herstellen. Alle goeie werken bestaan in drieën!
- ROB- (Lastig) Jij blijft hier op mij wachten!
- FRIEDA- Hoelang nog?
- ROB- Tot ik mijn jeton heb gevonden!
- FRIEDA- (Resoluut) Ik ben niet op mijn kop gevallen!
- (Meteen begeeft Frieda zich naar de kelder.)
- ROB- (Vlug) Ik ga mee!
- (Meteen haast hij zich achter Frieda aan.)
- MIRJAM- (Geamuseerd) Ik wil weten, of ik bij mijn eigen vent val!
- JULIE- (Aarzelend) Menen jullie dit nu echt?
- MIRJAM- (Geamuseerd) Dat hangt ervanaf bij wie ik val.
- JULIE- Kristel valt bij nonkel. Zij kan niet anders dan meedoen!

- TINY- Dat is haar probleem!
- MIRJAM- Als ik bij nonkel viel, deed ik ook zeker mee!
- JULIE- Vind jij, dat nonkel iets heeft?
- MIRJAM- Ja,... veel geld!
- (Mirjam neemt een jeton.)
- MIRJAM- Geel!
- JULIE- Dat wordt dan Rob of onze slaper.
- MIRJAM- Ik zou niet weten, aan welke van de twee ik de voorkeur moet geven.
- (Julie probeert Dennis wakker te schudden.)
- JULIE- Hé, Dennis! Haal die laatste jeton eens uit de vaas!
- DENNIS- (Slaapdronken) Hè?
- JULIE- Neem een jeton!
- DENNIS- (Slaapdronken) Ja, doe ze nog maar eens vol.
- JULIE- Een jeton!
- (Tiny haalt de laatste jeton uit de vaas van de mannen. Zij toont hem.)
- TINY- Geel voor Dennis!
- MIRJAM- (Zonder veel enthousiasme) Dan valt hij bij mij.
- CHRIS- (Geamuseerd) Daar ga jij plezier aan beleven! Enfin, als hij zo blijft, hoef ik mij weinig zorgen te maken!
- JULIE- (Heeft Dennis vast) Wij helpen hem tot bij Mirjam.
- TINY- Waarom?
- JULIE- Als wij niet meteen bij onze nieuwe partner blijven, kunnen wij er dadelijk niet meer aan uit!
- TINY- Daarvoor hoeven wij toch niet aan die slaapkop liggen te slepen! Dat Mirjam zelf naast Dennis gaat zitten!
- JULIE- Toe, Mirjam!
- MIRJAM- Hij gaat nog de indruk krijgen, dat ik om hem sta te springen!
- JULIE- Nu wij eens de kans hebben om een andere man vast te pakken, gaan wij dat niet laten!... Wat wij doen als het slaaptijd is, kunnen wij straks nog zien.

MIRJAM- Ah neen! Als ik mee start, rijd ik de hele rit uit!

(Mirjam neemt plaats naast de slapende Dennis. Meteen zakt hij tegen haar aan, zijn hoofd tegen haar borst.)

CHRIS- (Protesteert) Hela, hela! Slaapt die wel? Ik vind, dat hij nog goed weet, waar hij moet zijn!

(Julie drinkt ietwat zenuwachtig. Dan gaat zij naar de vaas om een jeton.)

JULIE- Vijftig procent kans, dat ik bij mijn eigen vent beland.

TINY- Hoop jij daar op?

JULIE- Van de ene kant wel,... maar van de andere kant...

MIRJAM- (Die last heeft van Dennis) Die van iemand anders is ook niet dat!

(Mirjam probeert Dennis wat weg te duwen, maar deze omarmt haar nu stevig.)

CHRIS- (Alsof hij het meent) Dat is geen slaper, dat is een profiteur!

(Julie neemt een jeton.)

JULIE- Rood!

MIRJAM- Lijk Chris.

TINY- (Wat ironisch) Dan val ik bij die elektriciteitsspecialist!

CHRIS- (Plagerig) Jij komt straks onder hoogspanning te staan!

MIRJAM- (Geamuseerd) Of ook zonder stroom!

(Aimé komt van het terras.)

AIME- (Opgewonden) Zijn die twee nog altijd niet terug?

TINY- Heb jij ze niet gezien?

AIME- Gezien? Het is daar zo donker als een balk!

TINY- (Plagerig) Zij genieten met volle teugen van de frisse lucht!

CHRIS- (Plagerig) En van de rest!

AIME- (Opgewonden) Ik wil mijn vrouw hier terugzien!

TINY- (Geamuseerd) Als zij nu haar werk goed doet, zijn wij straks misschien toch nog aan het erven!

AIME- Is daar geen licht in het park?

TINY- (Wat ironisch) Hier licht? Waar zouden wij dat halen?

CHRIS- (Plagerig) Voor wat die twee daar buiten bezig zijn, hebben zij geen licht vandoen!

(Geërgerd begeeft Aimé zich meteen weer het park in. Dennis vleit zich weer wat steviger tegen Mirjam aan.)

MIRJAM- (Ironisch) Deze hier vindt het zelfs met zijn ogen toe!

(Mirjam tracht zich wat te ontdoen van de slapende Dennis. Hoe meer zij tegenwerkt, hoe steviger hij haar beetpakt.)

MIRJAM- (Zucht) Amaai!

(Erg geprikkeld komt Rob uit de kelder.)

ROB- Is er nog iets in de flessen?

JULIE- Drank in overvloed!

CHRIS- (Plagerig) Ja, meer drank dan licht!

ROB- Dat is hier niet meer te herstellen!

(Meteen springen alle lichten aan. Frieda komt uit de kelder.)

FRIEDA- Ik had het meteen door, wat er scheelde.

ROB- (Voelt zich wat geblameerd) Hoerenchance!

FRIEDA- (Resoluut) De eerste die nu nog aan de wandverlichting durft raken, zet ik op slag aan de deur!

CHRIS- (Geamuseerd) Wij zijn nog altijd niet aan het erven, maar we beleven toch al heel wat plezier!

JULIE- Jij valt bij Tiny, Rob!

(Hij snapt het niet meteen.)

JULIE- Je weet wel,... voor vanavond en vannacht!

ROB- (Enthousiast) Ik... met die chique madam? Hélala! Daar gaan brokken van komen!

TINY- (Wat ironisch) Dat valt nog af te wachten!

ROB- (Wat enthousiast) Van drinken alleen, gaan wij niet in de stemming geraken! Wij gaan zorgen voor wat ambiance!

(Hij gaat naar de geluidsinstallatie en zet een cd op.

Het wordt iets in de aard van "Fiesta Mexicana", "Paloma Blanca" of "Radetzky Marsch" door een orkest als van Roberto Delgado, James Last of André Rieu.)

ROB- (Roept enthousiast) Iedereen klaar! Pak ze vast, man-mekens!

(Rob trekt zijn vest uit, en zwiert het door de kamer. Dan neemt hij Tiny bij de heupen, en duwt ze voor zich uit.)

ROB- (Enthousiast) Aansluiten!

(Julie volgt het voorbeeld van haar man. Zij haalt Chris, die eerder wat schoorvoetend meedoet.)

JULIE- Vooruit, Mirjam!

MIRJAM- Ik raak hier niet onderuit!

(Meteen schiet Dennis wakker. Hij neemt Mirjam bij de heupen, en duwt ze voor zich uit. Zij sluiten aan bij de anderen.)

ROB- (Enthousiast) Vooruit, Frieda!

(Frieda gebaart van "Ben je gek?" Rob gaat ook Frieda halen, en brengt haar in de rij. Enthousiast zingt Rob mee met het orkest. Ook aan sommige anderen is te merken, dat de wijn in de man (of vrouw) is. Opgewonden verschijnt Aimé in de terrasdeur.)

AIME- (Erg opgewonden) Waar is de knop van het parklicht?

ROB- (Luid) Changer!

(Allen keren zich om, en gaan nu mooi in rij in de andere richting. Rob scharrelt onderweg een fles wijn mee. Even zet hij de fles aan de kop. Dan geeft hij ze verder aan de volgende.)

AIME- (Razend) Waar is de knop van het parklicht?!!

(Plots neemt Rob Aimé beet. Hij duwt hem voor zich op in de rij.)

AIME- (Woest) Onnozelaars!

(Aimé rukt zich los. Hij verliest het evenwicht, en komt tegen de wandverlichting terecht. Meteen zitten wij weer zonder elektriciteit.)

VIERDE BEDRIJF

(De ochtend na het feest, de kamer ligt helemaal in wanorde. Lege flessen, vuile glazen, enkele dames- en herenvesten over de stoelen. Dennis slaapt op een stoel het hoofd op de tafel. Buiten bonkt Aimé op de terrasdeur. Langzaam wordt Dennis er wakker van. Slaapdronken begeeft hij zich naar de terrasdeur. Hij opent de draperieën, het daglicht valt naar binnen. Dennis draait de sleutel om, en opent de terrasdeur. Erg opgewonden stormt Aimé naar binnen.)

DENNIS- (Geeuwend) Goedemorgen!

AIME- (Woedend) Waar is mijn vrouw?

DENNIS- Ben jij die alweer kwijt?

AIME- Al van gisteravond!

DENNIS- Heeft nonkel die nog altijd niet teruggebracht?

AIME- (Erg opgewonden) Ik heb geen nonkel meer gezien!

DENNIS- Waar heb jij vannacht gezeten?

AIME- In het park! De hele tijd op zoek naar die twee!

DENNIS- (Droogweg) En jij hebt ze niet gevonden?

AIME- Uiteindelijk zijn Chris en Rob ook meegegaan, maar die waren allebei zo zat als een Zwitser! Ik had er niets dan last mee!

DENNIS- Waarom hadden jullie mij niet meegevraagd?

AIME- (Opgewonden) Een half uur lang hebben wij aan jou zitten schudden, maar jij was niet wakker te krijgen! Toen ik met Chris en Rob hier terugkwam, was deze terrasdeur op slot. Nergens geraakten wij nog binnen!

DENNIS- (Wat verbaasd) Jullie hebben de hele nacht buiten geslapen?

AIME- (Erg opgewonden) Geslapen? Hier op het terras staan kloppen en roepen om binnen te geraken, maar jij deed niet open!

DENNIS- Jij had toch kunnen bellen aan de voordeur.

AIME- (Opgewonden) Er was geen stroom!

DENNIS- Ik lag hier op die stoel te slapen.

AIME- (Erg ironisch) Dat vreesde ik al!

DENNIS- Waar is Tiny? Zij is toch niet vertrokken zonder mij?

AIME- Waar zijn alle dames? Waarom kwamen zij niet opendoen? Lagen zij hier ook te slapen?

DENNIS- Ik weet het niet, van vannacht herinner ik mij niets meer. Ver kunnen zij niet zijn, hun vesten hangen hier nog.

AIME- Dat van Kristel is er niet bij!

DENNIS- (Onschuldig) Daarvoor zal nonkel Jozef wel zorg hebben gedragen.

AIME- (Erg opgewonden) Waar zit zij, verdomme?

DENNIS- (Onschuldig) Als alle deuren dicht waren en zij zijn niet in deze kamer, dan kunnen zij niet anders dan boven zijn. (Plots) Is dat sleutelspel dan toch doorgegaan?

AIME- (Wat sarcastisch) Dan toch zonder mannen! (Bezielt Dennis scherp) Tenzij jij ons hebt buitengesloten om...

DENNIS- (Zich verdedigend) Ik lag uitgeteld! (Wat geamuseerd) En daarbij, ik alleen met vier vrouwen...!

AIME- (Opgewonden) Een hoop varkens waren jullie! Zuipen, zuipen, en nog eens zuipen! En dan maar onnozel doen en vuile praat verkopen! Als die elektriciteits-expert de leiding neemt, weet je ongeveer waaraan je je kan verwachten!

DENNIS- Waar is nonkel?

AIME- (Opgewonden) Waar is mijn vrouw?

DENNIS- Nonkel kan nu nog moeilijk ergens anders zijn dan in zijn bed.

AIME- (Opgewonden) Waar is hij dan met mijn vrouw gebleven?

DENNIS- (Onschuldig) Ik denk niet, dat hij die alleen in het donker heeft achtergelaten.

AIME- (Erg opgewonden) Ah neen, hè! Zo niet! Zo gaat de vlieger hier niet op!

(Kwaad wil Aimé de trap op. Dennis kan hem met moeite tegenhouden.)

DENNIS- Daar blijf jij weg!

AIME- (Erg opgewonden) En de reden?

DENNIS- Ik wil niet, dat die erfenis ons ontglipt!

AIME- (Erg opgewonden) Erfenis? Hij springt hier verdomme

nog rond lijk een jong veulen!

DENNIS- Hij is 72 jaar, en hij heeft ons ontboden.

AIME- (Erg opgewonden) Ja! Om aan onze vrouwen te zitten!

DENNIS- (Geamuseerd) Hij doet al het mogelijke, om aan dat hartinfarct te geraken!

AIME- (Opgewonden) Help mij nog eens een laatste keer zoeken in het park!

DENNIS- Ik zal wel moeten, Tiny is hier ook niet meer. Maar eerst neem ik nog een slok uit de fles, mijn keel plakt dicht!

(Dennis neemt een al geopende fles.)

AIME- (Opgewonden) Jij gaat toch niet opnieuw beginnen? Giet ze maar leeg over je kop! Misschien ben jij dan wakker!

DENNIS- (Geamuseerd) Zo'n stommerik ben ik niet!

(Dennis zet de fles aan de mond.)

DENNIS- (Enthousiast) Dat doet deugd! Neem ook een slok!

AIME- (Opgewonden) Nog in geen 100 jaar!

DENNIS- (Geamuseerd) Zolang houdt hij ook niet!

(Dennis volgt Aimé naar de terrasdeur.)

AIME- Wij sluiten deze deur af. Anders wordt het hier een in en uit geloop, en dan heeft ons zoeken geen zin!

DENNIS- Nemen wij dan niet best een fles mee voor onderweg?

AIME- (Opgewonden) Maak dat je buiten bent!

(Dennis en Aimé vertrekken. Aimé sluit de terrasdeur af. Duidelijk met een zwaar hoofd, daalt Tiny van de trap. Halverwege blijft zij staan, de hand aan de leuning. Zij overschouwd de rommelige kamer.)

TINY- Amaai! Wat is dat hier allemaal?... En hier is ook al niemand te bespeuren.

(Moeilijk daalt Tiny verder de trap af.)

TINY- Waar is iedereen naartoe? En waar is Dennis? Normaal ligt die toch ergens te slapen!

(Tiny zoekt zelfs onder de tafel.)

TINY- Zelfs hier ligt hij niet.

(Op de sofa vindt zij haar vest.)

TINY- Mijn vestje! Dat ziet er nog vrij behoorlijk uit, in ieder geval beter dan ik!

(Met een vertwijfelde blik kijkt Tiny naar boven.)

TINY- Hoe ben ik vannacht daarboven geraakt? En hoe ben ik in dat bed beland?

(Op de grond vindt zij de jeton, die Rob heeft laten vallen.)

TINY- (Schrikt) Het sleutelspel! Die elektricien heeft mij toch niet...? (Ongerust) Was ik dan zo zat? Mijn hoofd! (Ietwat ironisch) Ik was toch niet op mijn kop gevallen?

(Tiny neemt een geopende fles, evenhoudt zij ze naar het licht.)

TINY- (Tevreden) Er is nog wat in!

(Tiny schenkt zich wat wijn in. Intussen verschijnt Mirjam boven op de trap. Ook zij ziet er erg belabberd uit.)

MIRJAM- (Met wat hese stem) Giet mij ook een glas in.

TINY- Hallo!

MIRJAM- Er zit precies iets in mijn keel. En in mijn hoofd zit er iets los. Bij iedere stap verschuift dat. En mijn benen willen per se in een knoop slaan.

TINY- Ben jij Dennis boven tegengekomen?

MIRJAM- (Wat ironisch) Gelukkig heb ik hem nog niet gezien! Gisteravond en vannacht was hij niet van mij weg te slaan!

TINY- (Wat ironisch) Was jij liever bij die elektricien gevallen? Dennis sliep meestal. Maar die elektricien zat mij gedurig aan te knijpen!

MIRJAM- (Geamuseerd) En meestal op dezelfde plaats!

TINY- (Ironisch) Ja, hij was nogal laag bij de gronds!

(Tiny overhandigt Mirjam een glas wijn.)

MIRJAM- Dat gaat deugd doen!

TINY- (Proeft) Het beste is eraf!

MIRJAM- (Ironisch) Lijk bij ons!

TINY- Hoe ben jij vannacht boven geraakt?

- MIRJAM- (Wat onwennig) Daar vraag jij mij wat!
- TINY- Jij herinnert het je niet meer?
- MIRJAM- Helemaal niet! Ik veronderstel, dat Chris mij heeft geholpen.
- TINY- Waar is Chris?
- MIRJAM- Dat vraag ik mij ook af. Omdat ik hem in bed niet meer aantrof, verwachtte ik hem hier.
- TINY- Misschien doen de heren hun ochtendwandeling in het park.
(Tiny begeeft zich tot bij de terrasdeur.)
- TINY- Deze deur is op slot, buiten kunnen ze niet zijn... Herinner jij je nog, hoe "ik" vannacht boven ben geraakt?
- MIRJAM- Ik herinner mij niet eens meer, hoe ik "zelf" boven ben geraakt. Ik moet het eens aan Chris vragen.
- TINY- Of aan Dennis!... (Verduidelijkt) Je sleutelpartner!
- MIRJAM- (Lichtjes gecharmeerd) In ieder geval werd ik goed verzorgd. (Geamuseerd, op vertrouwelijke toon) Zelf ben ik nogal aan de slordige kant. Maar nu hingen mijn kleren erg netjes naast elkaar aan de kapstok: rok, blouse, panty's,...
- TINY- (Invallend) ...beha en slipje.
- MIRJAM- (Invallend) Mijn schoenen netjes onder de kapstok...
- TINY- (Invallend) ...en je juwelen naast je op het nachtkastje!
- MIRJAM- (Wat verrast) Inderdaad!
- TINY- (Wat verrast) Mij overkwam hetzelfde!
- MIRJAM- Dan hebben Chris en Dennis samen afgesproken!
- TINY- (Wat ongerust) Of anders werden wij beiden door dezelfde uitgekleet en op bed gelegd!
- MIRJAM- (Erg benieuwd) Lag jij ook naakt?
- TINY- Poedelnaakt... en zonder dekse!
- MIRJAM- (Geschrokken) Ik ook! Onze mannen hebben ons een poets willen bakken!
- TINY- Alleszins één van de twee!
- MIRJAM- (Wordt ineens achterdochtig) Wacht eens even!...

Is nonkel Jozef hier vannacht nog teruggekeerd?

TINY- Die was met Kristel in het park.

MIRJAM- (Zit te dubben) Hij moet hier terug zijn gekeerd!

(Peinzend lonkt Mirjam naar de trap.)

MIRJAM- (Wat nadrukkelijk) Als ik mij niet vergis, heb ik vannacht daar halverwege de trap gezeten... samen met hem!

TINY- Jij hebt gedroomd!

MIRJAM- (Met al wat meer overtuiging) Hij zat alsmaar met zijn handen aan mijn knieën! Hij kittelde in mijn knieholten!

TINY- (Ook bij haar gaat er nu een licht op.) Jij kon daar moeilijk tegen! Jij zat volop te giechelen!

MIRJAM- Spelend ging ik wat tegen hem aanleunen!

TINY- En hij begon jou te kussen!... Dan hebben wij allebei hetzelfde gedroomd!

(Julie verschijnt boven aan de trap. Ook zij ziet er erg belabberd uit.)

JULIE- Goedemorgen!

TINY- Nummer drie!

JULIE- Het heeft even geduurd, voor ik wist waar ik was. Stel je dat even voor! Ik word wakker in een vreemde kamer, in een vreemd bed, poedelnaakt... zonder deksel! Mijn kleren netjes naast mekaar aan de kapstok: rok, blouse, ...

TINY- (Invallend) ...panty's,...

MIRJAM- (Invallend) ...beha, slipje!

TINY- (Invallend) Je schoenen onder de kapstok!

MIRJAM- (Invallend) Je juwelen naast je op het nachtkastje!

JULIE- (Wat verrast) Hoe weten jullie dat?

TINY- Ons overkwam hetzelfde!

MIRJAM- Ook wij werden door diezelfde man naar bed gebracht!

JULIE- (Ongerust) Waar is Rob?

MIRJAM- Waarschijnlijk bij Dennis en Chris.

(Chris verschijnt achter de gesloten terrasdeur. Vergeefs probeert hij binnen te geraken. Hij klopt op de glazen deur. De dames zien hem nu. Mirjam probeert de terrasdeur open te doen.)

MIRJAM- (Roept naar Chris) Ze is op slot!

(Buiten probeert Chris de dames een en ander duidelijk te maken. Zij horen hem echter niet.)

MIRJAM- (Roept) Wij verstaan je niet!

(Chris blijft staan gesticuleren.)

MIRJAM- (Roept) Wij verstaan je niet! En wij hebben geen sleutel!

(Nog even probeert Chris hen iets duidelijk te maken. Ontgoocheld geeft hij het op. Hij verdwijnt op de achtergrond.)

MIRJAM- (Erg onzeker) Chris was de hele nacht buiten. Wie heeft mij dan...?

(Vertwijfeld kijkt zij naar boven op de trap.)

TINY- (Nu ook ongerust) En mij?

JULIE- En mij? Onze Rob is natuurlijk tot alles in staat. Maar is hij wel binnen?

TINY- Hoe is het mogelijk, dat niemand van ons zich nog iets herinnert?

MIRJAM- Thuis drinken wij geregeld wijn. Maar zoiets had ik nooit eerder aan de hand.

TINY- (Achterdochtig) Zou er iemand iets in de wijn hebben gedaan?

JULIE- (Ook achterdochtig) Jij bedoelt een slaapmiddel?

MIRJAM- (Twijfelt) Meestal heeft er toch iemand van ons ingeschonken.

JULIE- Het kan er vooraf zijn ingedaan...

TINY- (Valt meteen in) ... door iemand die zelf niet meedronk!

MIRJAM- Iemand die in het park ging wandelen!

TINY- (Zit zwaar te dubben) Wacht eens even! Zag ik hier vannacht geen onbekende vrouw? Schaars gekleed, ideaal gevormd,...

MIRJAM- (Invallend) ... lang, blond haar,...

- JULIE- (Invallend) ...en een kandelaar met brandende kaarsen in de hand!
- TINY- (Ongerust) Hebben wij alweer met zijn allen hetzelfde gedroomd?
- (Frieda komt uit de hal. Zij schrikt wat van de rommelige kamer.)
- FRIEDA- Wat is dat hier allemaal? Wie heeft dat zo overhoop gezet? Mijnheer Jozef heeft wel een bijzonder deftige familie!
- TINY- Hoe ben jij hier binnengeraakt?
- FRIEDA- Met mijn eigen sleutel van de voordeur.
- MIRJAM- Waar was jij vannacht?
- FRIEDA- Waar ik iedere nacht ben! Thuis, bij mijn man!
- JULIE- Jij bent niet hier gebleven?
- FRIEDA- (Wat ironisch) Zo plezant vond ik het hier niet in zo'n zatte bende!
- MIRJAM- Kan jij de terrasdeur opendoen?
- FRIEDA- Natuurlijk.
- (Frieda opent de terrasdeur met haar eigen sleutel.)
- TINY- Wie sloot die vannacht?
- FRIEDA- Ik in geen geval! Toen ik naar huis vertrok, stond die nog open.
- TINY- Wie heeft er nog een sleutel?
- FRIEDA- Mijnheer Jozef natuurlijk!
- (Vol twijfel bezien de dames mekaar. Chris komt binnen via het terras.)
- CHRIS- (Opgewonden) Verdomme, ik heb kou geleden vannacht!
- MIRJAM- (Erg benieuwd) Waar heb jij geslapen?
- CHRIS- Op een bank in het park! Toen wij terugkwamen van onze zoektocht naar nonkel en Kristel, geraakten wij niet meer binnen.
- MIRJAM- (Erg benieuwd) Wij?
- CHRIS- Ik en de andere mannen.
- MIRJAM- Sliepen die ook buiten?

CHRIS- Aimé en Dennis in ieder geval. Zij kwamen mij net wakermaken.

JULIE- En Rob?

CHRIS- Hij is de enige, die ik nog niet heb gezien.

TINY- (Ironisch, terwijl zij naar boven lonkt) Was dat dan toch weer een van "zijn" grappen?

JULIE- (Wat opgelucht) Ik hoop het.

(In de terrasdeur verschijnt Rob, verkleed als vogelverschrikker. Hij neemt ook die houding aan.)

JULIE- (Schrikt) Rob!

(Rob wil verder naar binnen komen, maar Frieda belet hem dit.)

FRIEDA- Hela, hela! Het huis hier niet komen vuilmaken! Bij jou thuis mag jij zo plezant zijn als jij wil, maar hier blijf jij buiten met die vogelverschrikker!

JULIE- Waar heb jij vannacht geslapen?

ROB- In de open lucht! Toen ik een luchtje ging scheppen, ben ik gestruikeld op het gazon. Daar ben ik dan maar blijven liggen.

JULIE- Hoe sta jij daar?

ROB- Mijn vest lag hier binnen op de zetel, en buiten was het verdomd fris!

JULIE- Jij moest weer eens de clown uithangen?

ROB- (Geamuseerd) Dat ook natuurlijk.

JULIE- Trek meteen die vuiligheid uit!

(Rob wil het meteen doen.)

FRIEDA- (Opgewonden) Hier toch niet!

JULIE- Hang hem terug, waar je hem hebt gehaald!

(Rob verdwijnt in het park.)

FRIEDA- Ik moet hier dringend wat opruimen, voor mijnheer Jozef beneden komt!

JULIE- Is nonkel boven?

FRIEDA- Waar anders?

(Julie, Mirjam en Tiny bezien mekaar met een bedenkelijk gezicht.)

- JULIE- Dan heeft hij ons...
- TINY- Iemand anders komt niet meer in aanmerking.
(Aimé en Dennis komen uit het park.)
- AIME- (Erg opgewonden) Nog altijd geen nieuws van mijn vrouw?
- JULIE- (Lonkt naar boven) Hij zal haar toch ook niet...
- AIME- (Meteen in paniek) Is er iets gebeurd? Waar is nonkel?
- FRIEDA- Nog in zijn bed zeker?
- AIME- En mijn vrouw?
- TINY- (Wat ironisch) Misschien wel bij hem... om de erfenis te regelen.
- AIME- (Kwaad) Ik zal haar eens leren!
(Meteen wil Aimé naar boven.)
- FRIEDA- (Kordaat) Jij blijft daar weg!
- AIME- (Kwaad) Ik wil mijn vrouw terug!
- FRIEDA- Daarom hoeft jij nog niet zo te schreeuwen! Mijnheer Jozef heeft recht op zijn nachtrust.
- AIME- (Erg opgewonden) Het is klaarlichte dag!
(Stralend daalt nonkel van de trap met Kristel aan de arm. Deze is nu nuchter, en dus weer erg verlegen. De anderen kijken gespannen toe.)
- NONKEL- (Opgewekt) Mijn hele familie weer "fit and well"!
- AIME- (Erg verontwaardigd, tot Kristel) Vanwaar kom jij?
- NONKEL- (Erg geamuseerd) Ik vond haar boven in een van de bedden.
- TINY- (Ietwat geamuseerd) Poedelnaakt!
- MIRJAM- (Invallend) Haar kleren netjes naast mekaar aan de kapstok!
- JULIE- (Invallend) Rok, blouse, panty's,...
- TINY- (Invallend) ...beha, slipje!
- MIRJAM- (Invallend) De schoenen onder de kapstok!
- JULIE- (Invallend) Haar juwelen naast haar op het nachtkastje!

- NONKEL- (Enthousiast) Dat klopt tot in de puntjes!
(Kristel kijkt beschaamd naar de grond.)
- AIME- (Erg opgewonden) Hoe belandde jij daar?
(Kristel durft niet opkijken.)
- AIME- (Plots woedend) Hoe belandde jij daar?
- KRISTEL- (Beschaamd) Dat herinner ik mij niet meer.
- NONKEL- (Erg opgewekt) Frieda, laat mijn familie toch niet zitten zonder iets te drinken!
- FRIEDA- Koffie of thee, mijnheer?
- NONKEL- Da's goed voor ezels, niet voor "mijn" familie! Een lekker glaasje wijn, Frieda!
(Rob komt net uit het park.)
- ROB- (Enthousiast) Zo te horen, kom ik net op tijd!
- NONKEL- (Geamuseerd) Of is er gisteravond niets meer overgebleven van mijn ruime voorraad?
- ROB- (Geamuseerd) Het was voor niks! Wij hebben ons best gedaan!
- NONKEL- (Geamuseerd) Zonder te overdrijven?
- ROB- (Geamuseerd) Maar een heel klein beetje!
- AIME- (Erg opgewonden, tot Kristel) Hier jij, dat ik je niet meer uit het oog verlies!
(Beschaamd gaat Kristel naast Aimé staan.)
- NONKEL- (Blijkbaar onschuldig) Van vrouwenemancipatie hebben sommigen nog niet veel kaas gegeten!
- AIME- (Opgewonden, tot nonkel) Waarom heb jij ons hier ontboden?
- NONKEL- Dat is een heel interessante vraag! Jullie hebben geen enkel idee?
- ROB- (Geamuseerd) Eigenlijk wel, maar...
(Vlug stoot Julie Rob tegen de arm. Rob beziet haar niet begrijpend.)
- ROB- (Tot Julie) Scheelt er iets?
- JULIE- (Fluistert) Hou je mond!
- NONKEL- (Vriendelijk) De uitnodiging die ik jullie stuurde,

- NONKEL- (Vriendelijk) De uitnodiging die ik jullie stuurde, heeft te maken met een oud, Canadees volksgebruik, namelijk de "vrijgezellenavond". Die avond gaat een man voor de allerlaatste keer met zijn vrienden op stap. Samen met hen probeert hij zich nog eens naar hartelust te vermaken.
- ROB- (Geamuseerd, tot Julie) Hij gaat dan toch dood!
- (Meteen geeft Julie Rob een stomp met de elleboog.)
- NONKEL- Op vrijgezellenavond is alles nog eens toegelaten: eten drinken,... (enthousiast) een knappe vrouwtjes! Omdat ik hier geen vrienden en "vriendinnen" heb, had ik mijn familie maar uitgenodigd.
- ROB- (Snapt het nog steeds niet) Dat was heel verstandig van je!
- NONKEL- (Vriendelijk) Hopelijk hebben jullie je geamuseerd?
- ROB- (Geamuseerd) Dat viel best mee,... voor zover ik mij er nog iets van herinner. Maar hadden wij vooraf geweten, dat alles was toegelaten...
- NONKEL- (Vriendelijk) Jullie kunnen je scha nog inhalen, het feest is nog niet helemaal ten einde. Vanmiddag is er in het park een feeëriek tuifees, met de heerlijkste spijzen en dranken. Jullie kunnen je hartje nog eens ophalen.
- ROB- (Geamuseerd) Blijven de jetons van gisteravond geldig, of wordt er opnieuw geloot?
- NONKEL- (Vriendelijk) De eigenlijke "vrijgezellenavond" is voorbij, onze dames lopen geen enkel risico meer. Vandaag blijft iedereen weer bij zijn eigen partner.
- ROB- (Geamuseerd) Dat is jammer! Deze keer had ik mij niet meer laten buitensluiten! Ik was er met mijn volle verstand bijgebleven!
- TINY- (Tot nonkel) Jij trekt je nu terug uit het openbaar leven?
- NONKEL- Waarom wel?
- TINY- Jij zei, dat jij voor de allerlaatste keer de bloemetjes nog eens hebt buitengezet.
- NONKEL- (Verduidelijkt) Als vrijgezel! Die avond was bedoeld, om nog eens voor één keer de vrouwtjes te versieren. Om mij duidelijk te maken, wat ik voortaan allemaal ga moeten ontberen!
- MIRJAM- (Ter zijde, tot Tiny) Ons!
- NONKEL- Vanaf vandaag is dit gedaan voorgoed.

- ROB- (Snapst het nog steeds niet) En de reden?
- NONKEL- (Enthousiast) Die daalt daar van de trap!
- (Agneta Lindquist, een erg jonge, moderne, blonde, kortgerokte schoonheid daalt vrolijk en elegant van de trap. Zij heeft een allerbeminnelijkste glimlach. De dames bezien mekaar verrast, de heren kijken hun ogen uit op Agneta.)
- TINY- Zij!
- MIRJAM- Die verschijning met de kandelaar vannacht!
- NONKEL- (Erg opgetogen) Agneta Lindquist, mijn Zweedse verloofde!
- ROB- (Perplex) Ja watter!
- AIME- (In paniek) Jullie gaan trouwen?
- NONKEL- Vanavond nog!
- AIME- Dat kan niet!
- NONKEL- En de reden?
- AIME- Jij bent al 72!
- NONKEL- Samen zijn wij nog geen 100!
- ROB- Pas toch maar op voor je hart!
- NONKEL- Dat loopt geen gevaar! Mijn leven lang heb ik niets anders gedaan, dan de vrouwtjes versieren. Ik was zowat de Georges Simenon van Canada. Terwijl anderen op de beurs druk speculeerden met mijn geld, amuseerde ik mij met hun vrouwen.
- ROB- (Vol bewondering) Dat zou je hem niet nageven, hè!
- NONKEL- (Vriendelijk) Een kwestie van mekaar wat te gunnen!
- ROB- Op zijn oude dag nog aan zo'n schoon, jong poppetje geraken!
- NONKEL- (Geamuseerd) Dat was puur toeval! Om mij te ontspannen, trok ik af en toe naar een manege. Van een Zweedse fokker kocht ik een volbloed. Zijn dochter kreeg ik erbij.
- TINY- En die dochter was daarmee akkoord?
- NONKEL- Nog diezelfde dag is zij hier bij mij komen inwonen.
- CHRIS- (Wat ironisch) Van een volbloed gesproken!
- JULIE- En wij die dachten, dat jij op'sterven lag!

- NONKEL- (Enthousiast) In tegendeel! Ik voel mij in "de" vorm van mij leven! (Tot Agneta) Niet waar, smeurebreud?
- (Agneta toont nonkel haar stralendste glimlach. Zij kust hem.)
- ROB- (Dom) De erfenis gaat dan niet door?
- NONKEL- Welke erfenis?
- ROB- (Dom) Wij verwachtten hier de voorlezing van jouw testament!
- NONKEL- (Geamuseerd) Ik vrees, dat ik jullie dan moet teleurstellen. Agneta wil een hele rij kinderen!
- AIME- (Verontwaardigd) Op jouw leeftijd?
- NONKEL- (Vriendelijk) Waarom niet? Agneta en ik zijn er al volop werk van aan het maken.
- TINY- (Ter zijde) Hopelijk is hij met zijn poten van ons afgebleven!
- MIRJAM- (Ter zijde) Die oude zak zal mij toch niet...?
- JULIE- (Ter zijde) Gelukkig neem ik nog iedere dag de pil!
- AIME- (Erg opgewonden) Vooruit, Kristel! Wij zijn weg!
- NONKEL- (Enthousiast) Neem allemaal jullie glas! Wij gaan een toast uitbrengen op mijn toekomstige bruid!
- AIME- (Kwaad) Zeg haar, dat zij de pot op kan!
- NONKEL- (Blijkbaar ontgoocheld) En dat lekkere eten?
- AIME- (Woedend) Sla dat maar zelf in je kas! (Agneta kwaad beziend) Jij zal het nog nodig hebben!
- KRISTEL- (Beschaamd) Sorry!
- NONKEL- (Tot Kristel) Jij was (duim in de hoogte) "zo" gisteravond!
- (Aimé vertrekt resoluut, hij trekt Kristel achter zich aan naar de hal.)
- NONKEL- (Roept hen nog vlug na) Jullie komen toch kijken, als de video van gisteravond klaar is?
- JULIE- (Erg ongerust) Zouden wij daar ook opstaan?
- TINY- (Wat sarcastisch) Op "liggen" vrees ik!
- NONKEL- (Vriendelijk) Jullie blijven toch eten?
- CHRIS- (Ironisch) Er ligt mij iets op de maag. Ik denk niet,

dat ik nog iets naar binnen krijg.

NONKEL- (Allervriendelijkst, tot Mirjam) En die allermooiste dochter van mijn allereerste lief?

MIRJAM- (Ontgoocheld) Zo "lief" zal die wel niet zijn geweest, vermits jij ze zomaar in de steek liet!

NONKEL- (Geamuseerd) Vannacht heb ik haar nog eens teruggezien... in levende lijve! Zij zag er nog altijd even stralend uit!

MIRJAM- (Erg op de tenen getrapt) Kom, Chris!

CHRIS- Ja, wij moeten dringend eens gaan zien, wat die twee Spanjaarden thuis aan het klaarmaken zijn!

(Stuurs vertrekken Mirjam en Kris.)

TINY- (Tot nonkel) Wij moeten ook naar huis. Misschien kom ik ooit nog eens terug, om naar jouw schilderijen te kijken.

NONKEL- (Allervriendelijkst) Vannacht zag ik het allermooiste schilderij!

(Tiny begrijpt duidelijk zijn dubbelzinnigheid. Zij gaat tot bij Dennis.)

TINY- Hé! Wakker worden, slaapkamergeluk!

DENNIS- ... Is alles gedronken?

TINY- Drink maar bij mij thuis!

(Dennis ziet nu pas Agneta.)

- DENNIS- Wie is dat?

TINY- Dat leg ik je onderweg wel uit!

DENNIS- Had ik dat geweten, dan had ik mijn ogen eerder open gedaan!

(Tiny neemt Dennis mee naar de hal.)

JULIE- (Onwennig) Alleen kunnen wij maar moeilijk blijven.

ROB- Zo'n echt tuinfeest had ik anders eens graag meegemaakt

(Met begerige ogen kijkt hij naar Agneta.)

ROB- (Blijkbaar ernstig) En met maar twee koppels, hadden wij geen jetons vandoen. Wij moesten gewoon maar verwisselen.

NONKEL- (Geamuseerd) Jij komt nog maar eens langs, als ik niet thuis ben.

ROB- (Geamuseerd) Als jij nog eens paardrijden bent! (Enthousiast) En als er hier nog eens iets mankeert aan de elektriciteit, moet Agneta de kaars vasthouden!

NONKEL- (Terwijl hij Julie vriendelijk glimlachend in de ogen kijkt) Jouw vrouw mag nochtans ook "gezien" worden.

(Heel even kleurt Julie. Dan drukken Rob en Julie de anderen de hand als afscheid. Rob geeft Agneta drie vriendschappelijke kussen.)

ROB- (Geamuseerd) Wij hebben wel niet meegegeten, maar wij hebben toch iets anders gehad dat smaakt!

(Hij neemt nog vlug een glas wijn.)

ROB- En mijn glas wijn zal ik ook maar niet laten staan!

(In één teug drinkt hij het glas leeg.)

JULIE- (Tot nonkel) Ik ben ook schepen van begraafplaatsen, als jij eens iets nodig hebt, kom je maar af!

(Julie en Rob vertrekken precies wat tegen hun zin.)

NONKEL- (Glimlachend) Ik ben blij, dat ik mijn familie eens heb ontmoet. Nu weet ik ten minste, dat ik mijn leven lang niets heb gemist.

(Nonkel trekt Agneta stevig tegen zich aan, zij kussen mekaar vurig. Frieda kijkt geamuseerd toe, terwijl zij begint af te ruimen.)
